

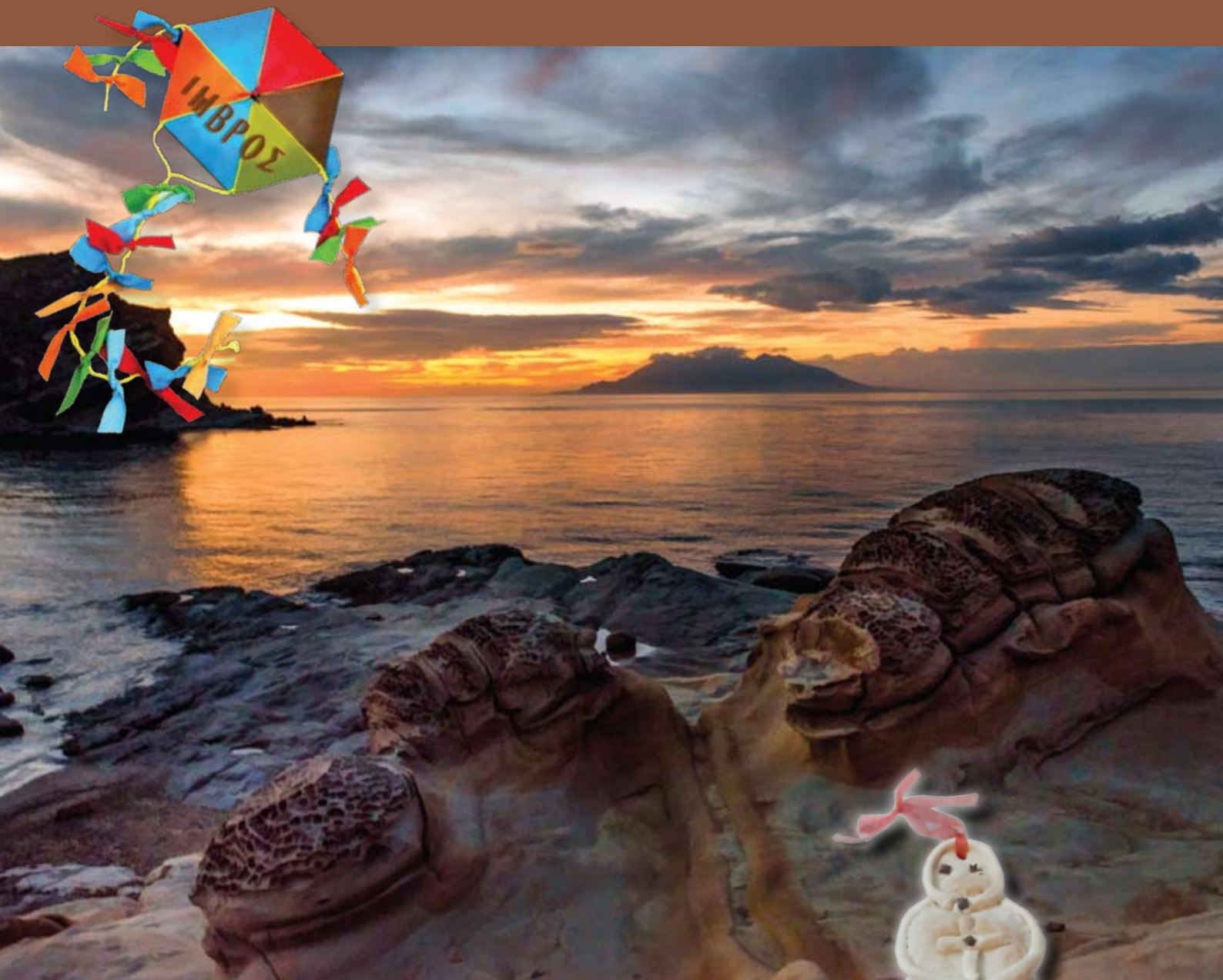
ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

ΔΗΜΗΤΣΑΝΑΣ 47, Θεσ/νίκη | GR 544 54 | ISSN 1105-6282

Τεύχος 164 | Ιανουάριος - Μάρτιος 2024

Καλή Σαρακοστή

Περιεχόμενα

Πρέπει να ονειρευτούμε πάλι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ	3	Στην Κοπή βασιλόπιτας της Ιμβριακής Ένωσης, ήταν όλοι εκεί!	15
ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΜΑΣ	4	«Επιστροφή» στην Ίμβρο, ένα ταξίδι που ετοιμαζόταν μια ζωή	19
Χριστουγεννιάτικη Γιορτή Αγάπης στην Ιμβριακή Ένωση	6	Νέο είδος φυτού με το όνομα καθηγητού του Ελληνικού Γυμνασίου Λυκείου Ίμβρου	26
Αποστολή Μελών Νεολαίας Ιμβρίων στον Ο.Η.Ε. Γενεύη 30-11 & 1-12	8	Μαθητές και μαθήτριες από τον Εύοσμο στην Ιμβριακή Ένωση	27
Νέο Δ.Σ. στον Ε.Π.Σ.Ι.	9	Η Χορωδία της Ιμβριακής Ένωσης στις Μάνδρες και στην Αντικαρκινική Εταιρεία ..	28
Μία ωραία συνάντηση στην Αγία Αναστασία	9	Κοινωνικά	29
Συνάντηση του ΔΣ του Συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών με το ΔΣ της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης	10	«ΚΑΒΑΚΛΙΩΤΙΚΑ, Στα βήματα των προγόνων μας από το Καβακλί της Ανατολικής Ρωμυλίας στις νέες πατρίδες»	30
Εκδήλωση στα Κουφάλια: "Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των Ανθρώπων της"	12	Ίμβριοι στηρίζουν την πυρόπληκτη Κίρκη Έβρου 10-12-2023	31
Το Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης στον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο	14		

ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ

ΤΡΙΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΙΜΒΡΙΑΚΗΣ ΕΝΩΣΗΣ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Πρώτη κυκλοφορία: 10 Σεπτεμβρίου 1982

Ιδιοκτήτης

ΙΜΒΡΙΑΚΗ ΕΝΩΣΗ ΜΑΚΕΔΟΝΙΑΣ - ΘΡΑΚΗΣ

Δημητσάνας 47, Θεσσαλονίκη GR 544 54 | Τηλ: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Υπ. Έκδοσης:

Επιτροπή περιοδικού «ΙΜΒΡΙΩΤΙΚΑ»

Διευθυντής:	Πάυλος Σταματίδης
Αρχισυντάκτης:	Γεώργιος Κομνηνάρας
Μόνιμος Αρθρογράφος:	Γεώργιος Χριστοφορίδης
Οικονομική Διαχείριση:	Αθηνόδωρος Συρόπουλος, Βάντσος Κωνσταντίνος
Διόρθωση:	Ελένη Θεοφάνους, Γεώργιος Κομνηνάρας, Ελένη Κανάκη, Βασίλης Κανάρης
Συνεργάτες φωτογραφίας:	Κωνσταντίνος Γ. Βάντσος, Δημήτριος Αραμπατζής, Κωνσταντίνος Π. Γραφιαδέλλης, Βασίλειος Γιάντας, Βασιλική Ξεινού

Διοικητικό Συμβούλιο

Πρόεδρος: Πάυλος Σταματίδης | Α' Αντιπρόεδρος: Χρήστος Ρεκταίνης | Β' Αντιπρόεδρος: Ελένη Κανάκη | Γεν. Γραμματέας: Γεώργιος Χριστοφορίδης | Ταμίας: Αθηνόδωρος Συρόπουλος | Ειδ. Γραμματέας: Αρετή Παραμάνη | Δημόσιες σχέσεις: Γεώργιος Φυντάνης | Αν. Ταμίας: Ιωάννης Δαμδάς | Μέλη: Κοσμάς Κωνσταντινίδης, Παναγιώτης Χριστάκης, Βασίλειος Κανάρης.

Σχεδιασμός - Επιμέλεια Εντύπου

Τεκέογλου Φωτεινή

Συνδρομές

Εσωτερικού 15 € | Ευρώπης: 30 € | Αμερική - Αφρικής: 40 \$ | Αυστραλία: 60 \$
Αρ. λογ. Τραπεζής Eurobank EFG: IBAN GR3302600940000040200479856

IMVRIOTIKA

QUARTERLY PUBLICATION OF THE IMBRIAN UNION OF MACEDONIA AND THRACE

First publication: September 10, 1982

Publisher

IMBROS UNION OF MACEDONIA - THRACE

Dimitsanas 47, Thessaloniki GR 544 54 | Tel: 2310 98.96.54

Fax: 2310 93.61.80 | email: info@imbrosunion.com

site: imbrosunion.com

Managing Editor:

Commission review "IMVRIOTIKA"

Director:	Paul Stamatidis
Editor:	George Komninaras
Permanent Author:	George Christoforidis
Financial Management:	Athinodoros Siropoulos, Konstantinos Vantsos
Editing:	Eleni Theofanous, George Komninaras, Eleni Kanaki, Vasilios Kanaris
Photography Partners:	Konstantinos Vantsos, Dimitrios Arampatzis, Konstantinos Grafiadellis, Vasilios Gintantas, Vasiliki Ksinou

Management Board

President: Paul Stamatidis | A' Vice President: Christos Rektinis | B' Vice President: Eleni Kanaki | General Secretary: Georgios Christoforidis | Treasurer: Athinodoros Siropoulos | Special Secretary: Areti Paramani | Public relations: Georgios Fintanis | Vice treasurer: Ioannis Damdas | Members: Kosmas Konstantinidis, Panagiotis Xristakis, Vasilios Kanaris.

Design - Brochure Editing

Tekeoglou Fotini

Payments should be send to the:

Greece 15 € | Europe: 30 € | America - Africa: 40 \$ | Australia: 60 \$

Bank Account Number: Eurobank EFG:

IBAN GR3302600940000040200479856

Τα ενυπόγραφα κείμενα εκφράζουν τις απόψεις του συγγραφέα τους και μόνο | The signed texts express solely the opinion of its' writer

Εξώφυλλο: Κάρδαμος της Ίμβρου / Φωτογραφία Δημητρίου Αραμπατζή | Cover: Kardamos of Imbros / Photo by Dimitris Arampatzis

ISSN 1105 - 6282

Πρέπει να ονειρευτούμε πάλι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ

Ποιος να το πίστευε όταν στις 29 Φεβρουαρίου 1940, στους Αγίους Θεοδώρους της Ίμβρου γεννιόταν ένα φτωχό αγόρι, θα έφτανε σήμερα να είναι αρχηγός της Ορθοδοξίας, ένας από τους πιο γνωστούς ηγέτες της ανθρωπότητας, ένας σπάνιος άνθρωπος κι ο πιο αγαπημένος συμπατριώτης μας. Ο Δημήτριος Αρχοντώνης και σήμερα Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος, ο Ίμβριος, όπως λέμε όλοι και καμαρώνουμε, έφτασε τα 84 έτη. Όλες οι ευχές του κόσμου να τον συντροφεύουν και να συναντιόμαστε εκεί στο μονάκριβο νησί μας να λέμε ιστορίες αλλά και να γράφουμε ιστορία.

Τις μέρες αυτές, στις 9 Μαρτίου 2024 έχουμε και την επέτειο των τεσσάρων ετών από την εκλογή του Σεβασμιωτάτου κ. Κυρίλλου ως Μητροπολίτη Ίμβρου και Τενέδου. Τέσσερα χρόνια θυσιαστικής διακονίας με καθημερινή και έντονη δραστηριότητα, δίπλα σε κάθε συμπατριώτη μικρό ή μεγάλο. Έτη πολλά κι ευλογημένα Δέσποτα.

Το διήμερο 20 και 21 Ιανουαρίου είχαμε την πολύ μεγάλη χαρά να υποδεχτούμε το Διοικητικό Συμβούλιο του Συλλόγου Ίμβριων από την Αθήνα. Ήταν επίσημη συνάντηση που σκοπό είχε να μιλήσουμε για το Πανιμβριακό Συνέδριο που θα πραγματοποιηθεί τον Σεπτέμβριο στην Αθήνα, αλλά συζητήθηκαν και πολλά άλλα θέματα που απασχολούν την Ίμβρο και τους Ίμβριους. Αυτές οι συναντήσεις είναι πάρα πολύ χρήσιμες γιατί τα μέλη των Δ.Σ. έχουν την ευκαιρία να γνωριστούν μεταξύ τους, να αναπτύξουν σχέσεις αλλά και να ανταλλάξουν απόψεις γύρω από τα φλέγοντα Ιμβριακά θέματα. Συμφωνήθηκαν πολλά θέματα και θα επαναληφθεί εκ νέου η συνάντηση στη Νέα Σμύρνη στις 23 και 24 Μαρτίου, όπου μεταξύ άλλων θα έχουμε τη δυνατότητα να παρουσιάσουμε τη νέα έκδοση της Ιμβριακής Ένωσης, «Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των Ανθρώπων της».

Στις 10 Δεκεμβρίου του περασμένου έτους πραγματοποιήθηκαν αρχαιρεσίες στον Εκπαιδευτικό και

Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ίμβρου με την εκλογή νέου Διοικητικού Συμβουλίου. Το καινούριο σ' αυτήν την εκλογή είναι η δραστηριοποίηση πολλών Γονέων και Κηδεμόνων των μαθητών των Σχολείων μας. Ευχόμαστε καλή θητεία και αφοσίωση στους στόχους του Συνδέσμου.

Στις 27 Ιανουαρίου κατά τη διάρκεια της εκδήλωσης «Κοπή Βασιλόπιτας – Γιορτή των Γραμμάτων» μεταξύ πολλών δρώμενων, όπως θα διαβάσετε στις επόμενες σελίδες, τιμήθηκε ως Μεγάλος Ευεργέτης ο Κωνσταντίνος Βάντσος του Δημητρίου. Ο Κώστας όπως κι ο Γιώργος Κομνηνάρας που τιμήθηκε πριν δύο χρόνια έπαιξαν σημαντικό ρόλο για πολλά χρόνια στην Ιστορία της Ιμβριακής Ένωσης και της Ίμβρου γενικότερα. Η γενιά που ξεκίνησε στα 40 χρόνια της σήμερα στα 60 της σταδιακά δίνει τη σκυτάλη στους επόμενους, χωρίς αυτό να σημαίνει ότι απομακρύνονται από την Ένωση. Πολύ απλά πρέπει να πάρουν κι άλλοι την πρωτοβουλία να ηγηθούν. Ουδείς αναντικατάστατος, όπως κι ο υπογράφων. Η μόνη αναντικατάστατη είναι η Πατρίδα μας η Ίμβρος.

Είναι χρέος όλων των συμπατριωτών, κυρίως των νέων να συμβάλλουν στη συνέχεια αυτού του ωραίου αγώνα. Κάθε εποχή έχει τις ιδιαιτερότητες της και πρέπει όλοι να προσαρμόζονται και να προχωράνε μπροστά έχοντας βέβαια τη συσσωρευμένη εμπειρία των προηγούμενων, αλλά είναι

απαραίτητη η φλόγα της νέας γενιάς. Αυτό είναι υγεία.

Με μεγάλη αγάπη προς όλους τους συμπατριώτες θέλω να τους προτρέψω να συμμετέχουν στο Πανιμβριακό συνέδριο. Η Ιμβριακή Ένωση θα οργανώσει μετάβαση με χαμηλό κόστος. Πρέπει όλοι να μιλήσουμε μεταξύ μας, να ακούσουμε τις απόψεις των άλλων και να ονειρευτούμε πάλι ΟΛΟΙ ΜΑΖΙ.

Πάυλος Σταματίδης
Αρχων Οστιάριος της Μ.τ.Χ.Ε.

Πρόεδρος Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας - Θράκης

ΓΙΑ ΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΜΑΣ

Διαβάζοντας το βιβλίο της Μαρίας Δήμου «Η Πόλη όπως την κράτησα μέσα μου» μου άρεσε ιδιαίτερα ένα κείμενό της που αναφέρεται στον Οικουμενικό Πατριάρχη μας, Τον Βαρθολομαίο Τον Ίμβριο.

Του το αφιερώνουμε για τα 84α γενέθλια του με αγάπη και ευγνωμοσύνη απέραντη για όσα προσέφερε και προσφέρει στην πολύπαθη πατρίδα μας Ίμβρο, για τη χαρά και την υπερηφάνεια που μας έδωσε να καυχιόμαστε κι εμείς οι άσημοι Ίμβριοι πως είμαστε συντοπίτες με τον Πρώτο της Ορθοδοξίας.

Είναι ένας άνθρωπος στην Πόλη που είναι το σημείο αναφοράς. Είναι αυτός που δίνει την ταυτότητα στην κοινότητα, που σηματοδοτεί το χθες και το σήμερα της παρουσίας της στην Βασιλίδα των Πόλεων. Είναι αυτός στον οποίο προστρέχουν όλοι, που γύρω του συγκεντρώνονται αλλά και συσπειρώνονται. Που ζητούν τη γνώμη του και τη βοήθειά του. Που η παραμονή τους εκεί οφείλεται σ' αυτόν. Που μπορεί να μην έχει παιδιά αλλά έχει χιλιάδες εγγόνια, που τα νοιάζεται και τα φροντίζει, αγωνιά για το μέλλον τους και χαίρεται με την πρόοδό τους. Πάσχει μαζί τους αλλά φροντίζει και να ευημερούν. Είναι ο Παππούς όλων των Ρωμιών και έχει διαρκή και αδιάλειπτη παρουσία στο θρόνο του Οικουμενικού Πατριαρχείου. Μπορεί να είναι ο παγκόσμιος ηγέτης των απανταχού ορθοδόξων, μπορεί να είναι ο επίσημος συνομιλητής αρχηγών κρατών, θρησκειών και δογμάτων, μπορεί να καλείται να

διαχειριστεί θέματα θεολογικά, δογματικά και λειτουργικά, θέματα πολιτικά και διπλωματικά, να αναλαμβάνει πρωτοβουλίες σε κινήσεις με πανανθρώπινη εμβέλεια και παγκόσμια δράση. Μπορεί να είναι μέσα σε όλα αυτά και σε πολλά ακόμα μεγαλεπήβολα και απαιτητικά. Όμως όταν έρχεται η μέρα της εκδρομής γίνεται απλά και μόνο ο Παππούς των Ρωμιών της Πόλης.

Εκδρομή λοιπόν αρχές Απριλίου του 2010, η πρώτη που θα συμμετείχα. Δεν χρειαζόταν τίποτε να κάνουμε ή να πάρουμε μαζί μας. Όλα θα ήταν τακτοποιημένα από εκείνον. Τα λεωφορεία ξεκίνησαν και πέρασαν από διάφορα σημεία της Πόλης.

Ο Παππούς πάντα σ' αυτές τις εκδρομές θέλει να μοιράζεται με τα παιδιά των σχολείων τους χώρους που εκείνος αγαπά και επιλέγει για την ξεκούρασή του. Ένας τόσο δοτικός άνθρωπος δεν θα μπορούσε να επιλέξει διαφορετικά. Η χαρά

του θέλει να είναι και χαρά των άλλων.

Καθώς είχε ήδη γίνει μεσημέρι το τραπέζι ήταν έτοιμο και μας περίμενε. Μόνο μια μικρή βόλτα στα πέριξ, λίγες κουβέντες με τους παριστάμενους και το γεύμα έπρεπε να σερβιριστεί. Ο καλός οικοδεσπότης πάντα φροντίζει για την τακτοποίηση των φιλοξενούμενων του, νοιάζεται για την άνεση και την ικανοποίησή τους. Έτσι ο Παππούς των Ρωμιών φρόντιζε και ρωτούσε για όλους και για όλα πριν πάρει τη θέση του στην κεφαλή του τραπεζιού.

Το γεύμα κύλησε όπως σε κάθε φιλική παρέα. Μέσα σε λίγα λεπτά κανένας δεν σκεφτόταν ότι συνέτρωγε με τον Προκαθήμενο της Ορθοδοξίας, γιατί απλά κι εκείνος έδειχνε να το είχε παραβλέψει εκείνη τη μέρα. Ήταν εκεί μαζί μας με την ιδιότητα που αγαπούν να του προσάπτουν οι Ρωμιοί. Ήταν εκεί ο Παππούς κι όχι ο Παναγιότατος. Έτσι κάθε τόσο ρωτούσε αν όλοι είναι ικανοποιημένοι, αν σερβιρίστηκε κανονικά το γεύμα, αν υπάρχουν παράπονα. Κι όταν τα πιάτα άδειασαν, ήρθε η ώρα του τραγουδιού. Κάλεσε τον π. Βησσαρίωνα με το ούτι του να παίξει κι όλους εμάς να τραγουδήσουμε. Οι καλλίφωνοι Γιάννηδες κι η Δέσποινα πήραν το μικρόφωνο και το γλέντι ξεκίνησε! Κι όταν το κέφι άναψε εκείνος ήταν πάλι που φώναζε τα παιδιά να χορέψουν. Είχε γυρίσει την καρέκλα του, χτυπούσε ρυθμικά το πόδι του και καμάρωνε τα παλικάρια και τα κορίτσια που τα βήματά τους ακολουθούσαν το ρυθμό από το ούτι και τα μαθήματα των δασκάλων τους στους ελληνικούς χορούς. Κι εκεί ανάμεσα στα μεγάλα παιδιά μπλέκονταν και τα μικρά που έτρεχαν κι έπαιζαν. Και τότε ο Παππούς έβρισκε τη μεγαλύτερη χαρά. Αγκάλιαζε τα πιτσιρίκια που ερχόταν κοντά του, τα ανέβαζε στα γόνατά του και μιμούνταν το αλογάκι. Τα μιλούσε και τα πείραζε, τα έκανε να γελούν και να τον αγκαλιάζουν ακόμα πιο ζεστά.

Ο ήλιος είχε αρχίσει να γέρνει, όταν ο ίδιος πάλι έδωσε το σύνθημα για έξοδο στα γήπεδα. Μπροστά εκείνος, πίσω τα παιδιά. Με γοργό βήμα, που

κανένας δε θα πίστευε πως θα είχε αυτός ο μεγάλος άνθρωπος, οδήγησε τον παιδόκοσμο στην αλάνα. Σήκωσε το ένα μέρος από το αντερί του και το πέρασε στη ζώνη του για να έχει μεγαλύτερη άνεση κινήσεων και μπήκε στον αγώνα. Τώρα πια δεν ήταν ούτε καν Παππούς, είχε γίνει κι εκείνος παιδί. Γελούσε και διασκεδάζε με την ψυχή του. Κι όταν η κούραση τον κατέβαλε έκανε στην άκρη για να συνεχίσουν τον αγώνα όπως ταιριάζει στα γεμάτα σφρίγος νέα παιδιά.

Κι εκείνος όμως δεν έκανε πίσω. Πήρε τότε τους μικρούς εγγονούς του να τους ξεναγήσει στο συγκρότημα. Τους πήγε στα άλογα και στο γκολφ, περπατήσανε στο γρασίδι και μίλησαν και γέλασαν. Βγήκε φωτογραφίες, πήρε πόζες αλλά κι άφησε το φακό να τον απαθανάτισει σε φυσικές, ανέμελες στάσεις. Χαλαρός, ήρεμος σαν τα παιδιά που τον συντρόφευαν είχε χαρίσει σε όλους μας μια μέρα από τη ζωή του. Μας τη χάρισε απλόχερα, με πολλή αγάπη, όπως έκανε και θα ξανακάνει πολλές ακόμα φορές.

Ο Οικουμενικός Πατριάρχης Βαρθολομαίος είναι ο Παππούς όλων όσων ζουν στην Πόλη κι όλων όσων θέλουν να είναι εγγόνια του ανεξαρτήτου εθνικότητας και θρησκείας. Το έχει καταφέρει αυτό μέσα από το παράδειγμα της ζωής του.

Για την αντιγραφή,

Γεώργιος Χριστοφορίδης

Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Χριστουγεννιάτικη Γιορτή Αγάπης στην Ιμβριακή Ένωση

Την Τετάρτη, 20 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκε η Χριστουγεννιάτικη Γιορτή Αγάπης στην Ιμβριακή Ένωση μέσα σε ατμόσφαιρα γιορτινή αλλά και αγάπης. Για το Πνεύμα των Χριστουγέννων μίλησε η Ευαγγελία Μαρόγλου-Βαφειάδη, Αντιπρόεδρος του Μ.Α.Ζ.Ι. - Με Αλληλεγγύη Ζούμε Ισότιμα-Κοινωνικό Παντοπωλείο. Ακούστηκαν τραγούδια Χριστουγεννιάτικα, κι όχι μόνο, από τις Χορωδίες μας, Κανταδόροι της Ίμβρου και Μικτή Χορωδία της Ένωσης. Ακολούθησαν ευχές από γνωστούς και Φίλους και στη συνέχεια κέρασμα από τις Κυρίες της Ένωσης που ετοίμασαν εξαιρετικά εδέσματα.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι:

Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίου, Αιδεσιμολογιώτατος Πρωτοπρεσβύτερος π. Δημήτριος Κυριάκου εκπρόσωπος του Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεου, Δημήτρης Κούβελας Βουλευτής Α΄ Θεσσαλονίκης Νέα Δημοκρατία, Στέφανος Γωγάκος εκπρόσωπος Δημάρχου Θεσσαλονίκης κ. Ζέρβα, Κούλα Γιαννακίδου Αντιδήμαρχος Αθλητισμού, Ζωή Γεωργίου εκπρόσωπος της Διεύθυνσης Τροχαίας Θεσσαλονίκης, Γεώργιος Κωνσταντινίδης Πρόεδρος Φιλοπτώχου Αδελφότητας Ανδρών Θεσσαλονίκης, Στέλλα Μηνά μέλος Δ.Σ. της Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος.

ΟΙΚΟΥΜΕΝΙΚΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΕΙΟΝ
ΙΕΡΑ ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΣ ΙΜΒΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΝΕΔΟΥ

Πρὸς τὸν Πρόεδρο
κ. Παῦλο Σταματίδη
τὰ μέλη τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου
καὶ πρὸς ὅλα τὰ μέλη τῆς
Ἱμβριακῆς Ἐνώσεως Μακεδονίας – Θράκης

Ἱμβρος, 20η Δεκεμβρίου 2023

Ἀγαπημένοι Συμπατριώτες

Μὲ εὐκαιρία τὴν γιορτὴ τῆς Ἀγάπης στὸ πνεῦμα τῶν Χριστουγέννων ποὺ διοργανώνει ἡ Ἐνώση μας, καθὼς εἶναι ἀδύνατον νὰ παρευρεθοῦμε καὶ ἐμεῖς, σᾶς στέλνουμε ἐγγράφως τὴν δικιά μας ἀγάπη πρὸς ὅλους σας. Μία μεγάλη ἀγάπη γιὰ ἐσᾶς ποὺ ὅταν ἀνταμώνει μὲ τὴν ἀγάπη γιὰ τὴν Ἱμβρο μας, γίνεται τεράστια.

Σᾶς εὐχαριστοῦμε γιὰ ὅλα ὅσα ὁμοφρα καὶ σπουδαία κάνετε ὅπως καὶ γιὰ τὴν σημερινὴν χριστουγεννιάτικη ἐκδήλωση. Εὐχόμαστε σὲ ὅλους καλὰ Χριστούγεννα. Ὁ Χριστὸς νὰ γεννηθεῖ στὶς καρδιές μας. Νὰ εὐλογῇ ὅλους ἐσᾶς καὶ τὶς οἰκογένειές σας. Ὅλους τοὺς Ἱμβρίους καὶ Τενεδίους ὅπου κι ἂν ζοῦν. Νὰ χαρίσει εἰρήνημ ὑγεία καὶ εὐτυχία. Νὰ ἔχουμε μιά χαρούμενη καινούργια χρονιά τὸ 2024 καὶ νὰ σᾶς δοῦμε ὅλους στὰ νησιά μας, ὅσο πῶ γρήγορα καὶ μὲ περισσότερο μεγάλο διάστημα κοντὰ μας. Σᾶς ἀγαπάμε πολὺ. Καλὲ Γιορτές καὶ πάλι συγχαρητήρια!

Ὁ Μητροπολίτης σας

Ἱμβρος καὶ Τενέδος
† Ὁ Ἱμβρου καὶ Τενέδου Κύριλλος

Χαιρετισμός

Μητροπολίτη Κυρίλλου

για την Χριστουγεννιάτικη

εκδήλωση

Αποστολή Μελών Νεολαίας Ίμβριων στον Ο.Η.Ε. Γενεύη 30-11 & 1-12

«Αεροδρόμιο Ελ. Βενίζελος»

Τα πρόσωπα των Ίμβριωτόπουλων που συναντήθηκαν άρχισαν να λάμπουν. Η Κωνσταντίνα, η Κατερίνα, ο Κωνσταντίνος και η Γεωργία. Τέσσερα μέλη της νεολαίας των Συλλόγων μας της Αθήνας και της Θεσσαλονίκης, καθώς και του νεοσύστατου συλλόγου των αποφοίτων των σχολείων της Ίμβρου. Τέσσερα παιδιά που συνδέονται με διαφορετικούς, αλλά ισχυρούς δεσμούς με το νησί μας. Η εμπιστοσύνη των συλλόγων μας και η βοήθεια όλων των μελών των Διοικητικών Συμβούλιών ήταν αμέριστη και καθοριστική, για να βάλουμε στην φαρέτρα μας τα πρώτα όπλα γι' αυτή την πρωτόγνωρη – για εμάς – αποστολή. Οι προετοιμασίες πυρετώδεις όλο τον μήνα, ώστε να έχουμε μια ορθή κι οργανωμένη παρουσία στον ΟΗΕ, στην Ελβετία, στο συνέδριο των Μειονοτήτων. Κλήσεις, μηνύματα, κείμενα, σκόρπιες ιδέες, μελέτη εκθέσεων για την Ίμβρο. Θέλαμε και επιβαλλόταν να κάνουμε την παρουσία μας όσο το δυνατόν πιο εμφανή σε μια τόσο σημαντική διοργάνωση. Προσγειωθήκαμε, λοιπόν, στη Γενεύη και βρεθήκαμε στον

ΟΗΕ. Παρατηρώντας την αίθουσα είδαμε ανθρώπους από όλον τον κόσμο, από όλες τις μειονότητες. Διεκδικούσαν, μιλούσαν, προσπαθούσαν να κάνουν τη φωνή τους να ακουστεί δυνατά. Ήταν ανατριχιαστική η εμπειρία και η σκέψη ότι οι άνθρωποι δεν τα παρατούν, όσο λίγοι κι αν είναι, αρκεί να είναι ενωμένοι. Τόσο δυνατοί είμαστε κι εμείς οι Ίμβριοι κι ας είμαστε λίγοι, αλλά τελικά πολλοί. Η φωνή μας για όλα αυτά που διεκδικούμε όλα αυτά τα χρόνια για το νησί μας ακούστηκε και στο 16ο Συνέδριο για τα θέματα που απασχολούν τις μειονότητες, που έλαβε χώρα στις 30 Νοεμβρίου και 1 Δεκεμβρίου στη Γενεύη. Η παρουσία της νεολαίας έδειξε για άλλη μια φορά ότι η Ίμβρος ΖΕΙ! Ζει και επιμένει! Επιμένουν οι άνθρωποί της να διεκδικούν, να φωνάζουν, να ζητούν τα αυτονόητα. Η ΝΕΟΛΑΙΑ ΕΙΝΑΙ ΕΔΩ ΚΑΙ ΘΑ ΤΟ ΔΕΙΧΝΕΙ ΣΕ ΚΑΘΕ ΠΡΟΣΠΑΘΕΙΑ, ΣΕ ΚΑΘΕ ΒΗΜΑ!

Γεωργία Φυντάνη

Πρόεδρος Νεολαίας Ι.Ε.Μ.Θ.

Νέο Δ.Σ. στον Ε.Π.Σ.Ι.

Την Κυριακή 10 Δεκεμβρίου 2023 πραγματοποιήθηκαν αρχαιρεσίες στον Εκπαιδευτικό και Πολιτιστικό Σύνδεσμο Ίμβρου.

Το Νέο Διοικητικό Συμβούλιο του Ε.Π.Σ.Ι.

Πρόεδρος: Χρύσανθος Γεωργίου

Αντιπρόεδρος: Δημήτρης Γεωργίου

Γεν. Γραμματέας: Σταυρούλα Τσιάρα

Ταμίας: Ζαχαρώ Φλοίκου - Μαλιανού

Μέλος: Αριστείδης Κούτρας.

Η Α.Θ. Παναγιώτης ο Οικουμενικός Πατριάρχης κ.κ. Βαρθολομαίος, την Κυριακή μετά τα Φώτα, 14 Ιανουαρίου 2024, δέχθηκε σε ακρόαση τα μέλη του νεοεκλεγέντος Δ.Σ. του Εκπαιδευτικού και Πολιτιστικού Συλλόγου Ίμβρου, υπό τον Πρόεδρο αυτού Αιδεσιμότατο Πρεσβύτερο κ. Χρύσανθο Γεωργίου, τα οποία υπέβαλαν τα σέβη τους και ζήτησαν την Αγία Πατριαρχική ευχή και ευλογία για επιτυχή εκπλήρωση των καθηκόντων και της κοινωνικής αποστολής τους.

Η Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης εύχεται στο νέο Δ.Σ. καλή επιτυχία στο δύσκολο έργο του, υπομονή και προσήλωση στους στόχους. Καλή και δημιουργική θητεία.

Μία ωραία συνάντηση στην Αγία Αναστασία

Στις 13 Φεβρουαρίου 2024 πραγματοποιήθηκε συνάντηση στην Ιερά Πατριαρχική και Σταυροπηγιακή Μονή της Αγίας Μεγαλομάρτυρος Αναστασίας της Φαρμακολύτριας, του Καθηγουμένου της Μονής Σεβασμιοτάτου Μητροπολίτη Μιλήτου, Υπέρτιμου και Έξαρχου Ιωνίας, κ. Απόστολου, του Παύλου Σταματίδη, Προέδρου της Ίμβριακής Ένωσης, του Γεωργίου Ξεινού και του Γιάννη Γιαννάκη, Προέδρου και Γεν. Γραμματέα αντίστοιχα της Ε.Μ.Ι.Τ., του Πολύβιου Στράντζαλη, Προέδρου της Ένωσης Κων/των Βορείου Ελλάδος.

Ευχαριστούμε ιδιαίτερα τον Άγιο Μιλήτου κ. Απόστολο για τη θερμή φιλοξενία και την ανταλλαγή απόψεων και ιδεών για μια συνεργασία που σύντομα θα ανακοινωθεί.

Εις αύριον τα σπουδαία!

Συνάντηση του ΔΣ του Συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών με το ΔΣ της Ιμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης

Το Σάββατο 20 και την Κυριακή 21 Ιανουαρίου με ιδιαίτερη χαρά υποδεχθήκαμε στους χώρους της Ιμβριακής Ένωσης τα μέλη του διοικητικού συμβουλίου του συλλόγου Ιμβρίων Αθηνών. Οι παρουσίες πολλές, οι απουσίες ελάχιστες και δικαιολογημένες λόγω υποχρεώσεων!

Με τ' αδέρφια μας από την Αθήνα την πρώτη ημέρα της συνάντησης συζητήσαμε τα διαδικαστικά του Πανιμβριακού συνεδρίου που θα γίνει τον προσεχή Σεπτέμβριο στην Αθήνα, καθώς και τα θέματα που θα μας απασχολήσουν, τις προτάσεις που θα τεθούν και τις παράλληλες εκδηλώσεις που θα γίνουν κατά τη διάρκεια του συνεδρίου.

Η ανταλλαγή απόψεων συνεχίστηκε και στο δείπνο που ακολούθησε στο χώρο του εντευκτηρίου της Ιμβριακής Ένωσης.

Η συνεδρίαση της επόμενης ημέρας ήταν αφιερωμένη στην Ίμβρο, στα προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι συμπατριώτες μας που διαμένουν στο νησί, στη λειτουργία των σχολείων και των τοπικών συλλόγων και στις εν γένει συνθήκες και καταστάσεις που επικρατούν στις ελληνικές κοινότητες.

Η συζήτηση συνεχίστηκε χαλαρά στην ταβέρνα Ίμβρος όπου καταλύσαμε για το μεσημεριανό φαγητό.

Από αυτήν τη διήμερη συνάντηση και συναναστροφή με τους αδελφούς μας της Αθήνας συμπεράναμε πως αυτά που μας ενώνουν είναι πολλά και κύριο μέλημα των δύο συλλόγων παραμένει η επίλυση των προβλημάτων που αντιμετωπίζουν οι συμπατριώτες μας που ζουν στο νησί.

Κρίνουμε πως αυτές οι συναντήσεις πρέπει να συνεχιστούν και να γίνουν πιο γόνιμες και παραγωγικές!

Η προσωπική επαφή ανάμεσα στα μέλη των δύο διοικητικών συμβουλίων και η γνωριμία μεταξύ μας καθώς και ο συντονισμός αποφάσεων και δράσεων μόνο καλό μπορεί να προσφέρει στους συλλόγους και στους συμπατριώτες μας. Η συνεννόηση και η συνεργασία που καλλιεργείται τα τελευταία χρόνια από τους προέδρους των δύο κορυφαίων σωματείων πρέπει να διευρυνθεί με όλα τα μέλη των διοικητικών συμβουλίων!

Με το καλό να ξαναβρεθούμε, να ανταμώσουμε όπως λέγαμε στην Ίμβρο!

Εκδήλωση στα Κουφάλια:

"Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των Ανθρώπων της"

Η εκδήλωση "Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των Ανθρώπων της" πραγματοποιήθηκε την Κυριακή 18 Φεβρουαρίου 2024 στο "ΧΑΤΖΑΚΕΙΟ" Πολιτιστικό Κέντρο Κουφαλίων και διοργάνωσε ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κουφαλίων "Η ΕΝΩΣΗ" σε συνεργασία με την Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης, παρουσία πλήθους κόσμου.

Ίμβρος-Κουφάλια: Η συνάντηση δυο πατρίδων με.. οδηγό ένα βιβλίο. Λες και σε πήραν από το χέρι, ξεκίνησαν από τα Κουφάλια και σε πήγαν στο αγαπημένο τους νησί την Ίμβρο.

Γύρισαν το ρολόι του χρόνου πίσω σε μια διαδρομή γεμάτη νοσταλγία, μνήμες, πόνο, αγωνία και πίστη για την πατρίδα και την Ελλάδα. Με συγκλονιστικές μαρτυρίες...

Τόπος συνάντησης: Τα Κουφάλια Θεσσαλονίκης... Οδηγός σε αυτό το ταξίδι η Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας-Θράκης και το βιβλίο που εξέδωσε και τιτλοφορείται «Η Ιστορία της Ίμβρου μέσα από τις μαρτυρίες των ανθρώπων της».

Δυο πατρίδες που ένισαν τον πόνο της προσφυγιάς. Άλλωστε μην ξεχνάμε πως πολλοί πρόσφυγες από το Καβακλί της Ανατολικής Ρωμυλίας εγκαταστάθηκαν από τις αρχές του 20ου αιώνα και μετά στα Κουφάλια και στην ευρύτερη περιοχή, όπως έγραψε ο δημοσιογράφος Χρήστος Νάσκας.

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους: Ο Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης κ. Ιωήλ και Εκπρόσωπος του Παναγιώτατου Οικουμενικού Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίου, Οι Άγιοι Πατέρες των Κουφαλίων, η Εκπρόσωπος της Περιφέρειας Όλια Βασιλάκη Καρόζη, ο εκπρόσωπος του Προέδρου του ΠΑΣΟΚ πολιτευτής κ. Γιάννης Μπατζαρακίδης και οι πολитеύτριες της Ν. Δ. κυρίες Έλενα Σάντρου, Σοφία Λαβασά, Άρτεμις Αγαθοκλέους, οι Αντιδημάρχοι Διαμαντής Διαμαντής, Γιώργος Παπαχρηστούδης, Λ. Κυριακίδης, ο Δημοτικός Σύμβουλος Σταύρος Αλεξούδης, ο Πρόεδρος του Τοπικού Συμβουλίου Κουφαλίων Ιωάννης Σαραφίδης και τα μέλη Αλέξανδρος Βλαϊκούδης, Αναστάσιος Γκαβανίδης, η Μαρία Ασανιώτου Πρόεδρος της Π.Ο.Σ.Α.Ρ (ΠΑΝΕΛΛΗΝΙΑ ΟΜΟΣΠΟΝΔΙΑ ΣΥΛΛΟΓΩΝ ΑΝΑΤΟΛΙΚΗΣ ΡΩΜΥΛΙΑΣ), ο εκπρόσωπος Χ. Χλοπτσίδη του Ιερού ιδρύματος Ανατολικής Ρωμυλίας - Η Αγία Τριάδα, η Πρόεδρος Ε. Τριανταφύλλου Κούσογλου του ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΗΣ ΜΟΡΦΩΤΙΚΟΣ ΠΟΛΙΤΙΣΤΙΚΟΣ ΣΥΛΛΟΓΟΣ

ΚΟΥΦΑΛΙΩΝ, οι Φίλοι του Συλλόγου ιδιαίτερα η Νίκη Βλaidή από τη Ροδόπη που ταξιδεύουν σε κάθε εκδήλωσή μας από το Βόλο τα Μέλη του Συλλόγου και οι πατριώτες μας.

Ευχαριστούμε θερμά:

Τον Δημοσιογράφο Χρήστο Νάσκα που κάλυψε την εκδήλωσή.

Τον Δημοσιογράφο Κώστα Κωνσταντινίδη και τον City 106.1 για την προβολή της εκδήλωσής.

Τον φωτογράφο Βασίλη Γκοτζίδα

Ευχαριστούμε θερμά τον Δήμο Χαλκηδόνος και τον Αντιδήμαρχο Πολιτισμού κ. Δ. Διαμαντή για την αμέριστη στήριξη σε υλικοτεχνική υποδομή και φροντίδα στις εκάστοτε εκδηλώσεις μας.

Το τμήμα Γυναικών του Συλλόγου μας για τα υπέροχα χειροποίητα εδέσματα, τον πατριώτη μας κ. Μηνά Παραλυκίδης για τη χορηγία των βιβλίων του "Τα Καβακλιώτκα".

Οικοδεσπότης ο Πολιτιστικός Σύλλογος Κουφαλίων «Η ΕΝΩΣΗ» σε μια εξαιρετική εκδήλωση στο Πνευματικό Κέντρο Κουφαλίων.

Η κυρία Μαρία Γατίδου Μαλαθούνη (πρόεδρος της ΕΝΩΣΗΣ) αφού καλωσόρισε τους παρευρισκόμενους μίλησε για τη σημασία της εκδήλωσης ενώ όπως είπε χαρακτηριστικά: «Νιώθω ευλογημένη που είμαι μισή Ίμβρια και μισή Καβακλιώτισσα».

Την εκδήλωση παρουσίασε η Ελένη Κανάκη, Β' Αντιπρόεδρος της Ι.Ε.Μ.Θ.

Για το βιβλίο μίλησε ο Χρήστος Ρεκτσίνης Α' Αντιπρόεδρος της Ι.Ε.Μ.Θ.

Μαρτυρίες διάβασε ο Γιώργος Χριστοφορίδης Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ. και ο Πρόεδρος της Ίμβριακής Ένωσης Παύλος Σταματίδης μίλησε για το βιβλίο και για τη σημερινή κατάσταση στην Ίμβρο.

Μετά την ομιλία του κυρίου Παύλου Σταματίδη ακολούθησε η αδελφοποίηση του Πολιτιστικού Συλλόγου Κουφαλίων «Η ΕΝΩΣΗ» με την Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης και η ανταλλαγή βιβλίων με την ιστορία των δυο πατρίδων.

Η εκδήλωση έκλεισε με τους κανταδόρους της Ίμβρου με τραγούδια της πατρίδας τους, που κέρδισαν δικαιολογημένα το πολύ ζεστό χειροκρότημα όλων στην αίθουσα.

Το Δ.Σ. της Ιμβριακής Ένωσης στον Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο

Στις 30 Νοεμβρίου 2023, επίσκεψη στον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο πραγματοποίησε αντιπροσωπεία του ΔΣ της Ιμβριακής Ένωσης αποτελούμενη από τον Πρόεδρο Παύλο Σταματίδη, τον Γ.Γρ. Γεώργιο Χριστοφορίδη, τη Β' Αντιπρόεδρο Ελένη Κανάκη, τον Ταμία/Νομ. Σύμβουλο Αθηνόδωρο Συρόπουλο και τον Δημοσίων Σχέσεων Γεώργιο Φυντάνη, για να υποβάλει τα Σέβη και να πάρει την Ευλογία Του. Αξίζει να σημειωθεί ότι η Ιμβριακή Ένωση ήταν από τα πρώτα σωματεία που επισκέφθηκαν στον Παναγιώτατο, αν όχι το πρώτο. Έγινε μία εξαιρετική συνάντηση κι όπως ήταν αναμενόμενο συζητήσαμε για τον Οικ. Πατριάρχη μας, για την Ίμβρο, για τα σχολεία μας και καλέσαμε τον Δεσπότη να κόψει την Βασιλόπιτα στην Ένωση στις 27 Ιανουαρίου 2024, όπως και έγινε.

Άξιος ο Νέος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος

Στην Κοπή βασιλόπιτας της Ιμβριακής Ένωσης, ήταν όλοι εκεί!

Η Κοπή βασιλόπιτας – η Γιορτή των Γραμμάτων στην Ιμβριακή Ένωση πραγματοποιήθηκε στις 27 Ιανουαρίου. Χωρίς υπερβολή η εκδήλωση ξεπέρασε κάθε προσδοκία σε προσέλευση κόσμου. Όλη η Θεσσαλονίκη ήταν εκεί. Μητροπολίτες, Ιερείς, Βουλευτές, πολιτευτές, Δήμαρχοι, ο Περιφερειάρχης, Πρόεδροι αδερφών σωματείων, Φίλοι της Ίμβρου και όλοι οι συμπατριώτες.

Την εκδήλωση παρουσίασε ο Γιώργος Χριστοφορίδης (Γ. Γραμματέας ΙΕΜΘ).

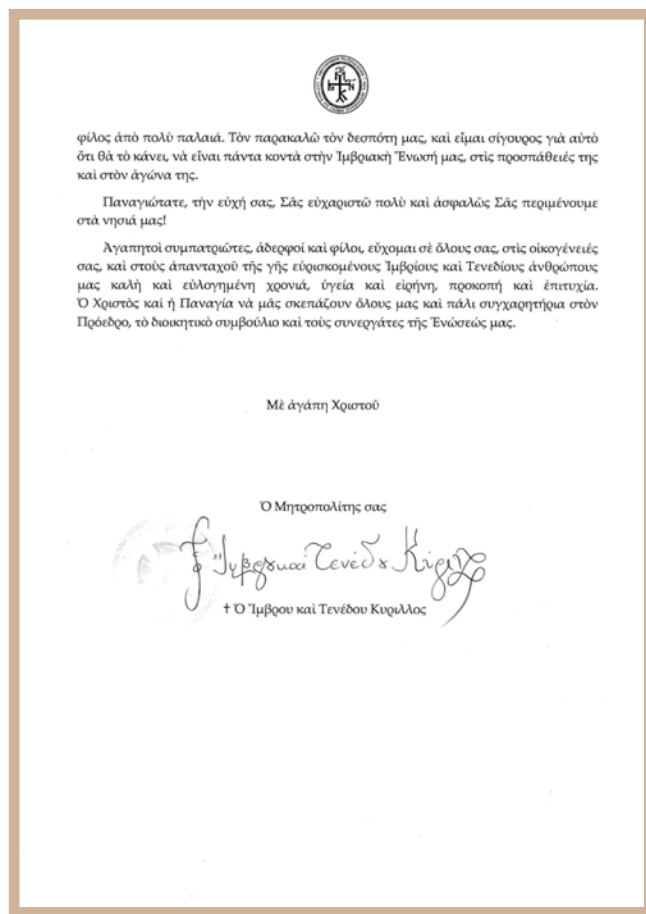
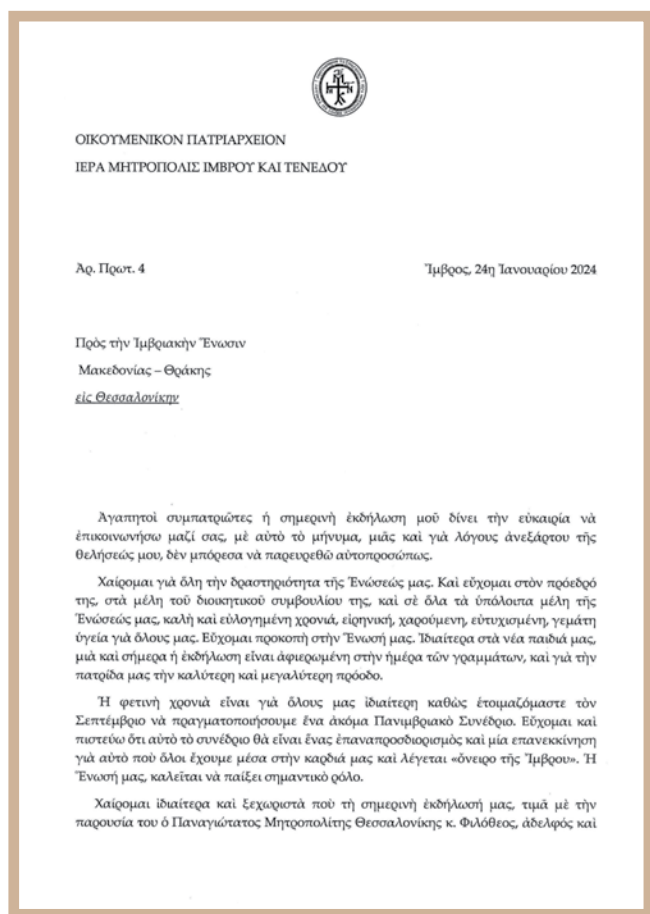
Το πρόγραμμα της εκδήλωσης ξεκίνησε με την προβολή βίντεο από την Ίμβρο.

- Χαιρετισμός του Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτη κ. Απόστολου, Εκπροσώπου του Οικουμενικού Πατριάρχη κ.κ. Βαρθολομαίου.
- Παρουσίαση του Παναγιωτάτου Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεου από τον Άρχοντα Υπομνηματογράφο της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Χριστόφορο Σωφρονίου.
- Εκφώνηση του πανηγυρικού της ημέρας από τον Παναγιώτατο Μητροπολίτη Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεο.
- Παρουσίαση τιμώντων Εκπαιδευτικών που υπηρέτησαν στα Σχολεία της Ίμβρου και μαθητών που εισήχθησαν στην τριτοβάθμια Εκπαίδευση.
- Ανακήρυξη Επιτίμων Μελών για την προσφορά τους στην Ίμβρο και την Ιμβριακή Ένωση:
- Του Δημάρχου Αμπελοκήπων και Προέδρου της ΚΕΔΕ κ. Λάζαρου Κυριζογλου.

- Του Δημάρχου Πυλαίας – Χορτιάτη και Προέδρου της Π.Ε.Δ.Κ.Μ.
- Του Οικονομικού Συμβούλου κ. Βασιλείου Μάργαρη.
- Χαιρετισμός του Προέδρου της Ιμβριακής Ένωσης και Άρχοντα Οστιάριου της Μ.τ.Χ.Ε. κ. Παύλου Σταματίδη.
- Ανακήρυξη σε ΜΕΓΑΛΟ ΕΥΕΡΓΕΤΗ του κ. Κωνσταντίνου Δ. Βάντσου που διετέλεσε Πρόεδρος, Α' Αντιπρόεδρος και Γεν. Γραμματέας της Ιμβριακής Ένωσης.
- Τραγούδια από τους Κανταδόρους της Ίμβρου
- Κοπή Βασιλόπιτας
- Δεξίωση στον 1ο όροφο

Την εκδήλωση τίμησαν με την παρουσία τους οι:

Σεβασμιότατος Μητροπολίτης Μιλήτου κ. Απόστολος εκπρόσωπος του Οικουμενικού Πατριάρχη κ. κ. Βαρθολομαίου, Παναγιότατος Μητροπολίτης Θεσσαλονίκης κ. Φιλόθεος, Ευστάθιος Κωνσταντινίδης Υφυπουργός Εσωτερικών εκπρόσωπος του Προέδρου της Ελληνικής Κυβέρνησης κ. Κυριάκου Μητσοτάκη, π. Βαρθολομαίος εκπρόσωπος του Σεβασμιότατου Μητροπολίτη Νέας Κρήνης και Καλαμαριάς κ. Ιουστίνου, π. Γεώργιος εκπρόσωπος του Θεοφιλέστατου Επισκόπου Αμορίου κ. Νικηφόρου,

π. Ιάκωβος Πρωτοσύγκελος της Ιεράς Μητροπόλεως Θεσσαλονίκης.

Οι Βουλευτές: Κωνσταντίνος Γκιουλέκας, Δημήτρης Κούβελας, Γεώργιος Νταλιάρης εκπρόσωπος του Σταύρου Καλαφάτη, Γεν. Γραμματέα της Κοινοβουλευτικής Ομάδας της Ν.Δ., κ. Ιωαννίδης εκπρόσωπος του Στράτου Σιμόπουλου

Απόστολος Τζιτζικώστας Περιφερειάρχης Κεντρικής Μακεδονίας, Στάθης Αβραμίδης Αντιπεριφερειάρχης Περιφέρειας Κεντρικής Μακεδονίας

Ιγνάτιος Καϊτεζίδης Δήμαρχος Πυλαίας – Χορτιάτη, Λάζαρος Κυρίζογλου Δήμαρχος Αμπελοκήπων – Μενεμένης, Συνταγματάρχης Πυροβολικού Γεώργιος Σεγκούντας εκπρόσωπος του Σωματάρχη του Γ' Σώματος Στρατού, Ζωή Γεωργίου Αστυνόμος Α' εκπρόσωπος της Διεύθυνσης Τροχαίας Θεσσαλονίκης, Αικατερίνη Τσαπικίδου Διευθύντρια της Υπηρεσίας Διεθνών Σχέσεων του Υπουργείου Εξωτερικών, Δώρα Ψωμιάδου Δ' Δημοτική Κοινότητα Δήμου Θεσσαλονίκης, Ξενοφών Γιαννάκης Πρόεδρος Αστικού Οικοδομικού Συνεταιρισμού «Ίμβρος», Αναστάσιος Ωρολογάς Αντιπρόεδρος Εταιρείας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου, Ιωάννης Γιαννάκης Γενικός Γραμματέας Εταιρείας Μελέτης Ίμβρου και Τενέδου, Γεώργιος Κωνσταντινίδης Πρόεδρος Φιλοπτώχου Αδελφότητας

Ανδρών Θεσσαλονίκης, Γεώργιος Πουρνάρης Αντιπρόεδρος Εταιρείας Μακεδονικών Σπουδών, Πολύβιος Στράντζαλης Πρόεδρος Ένωσης Ομογενών εκ Κωνσταντινουπόλεως Βορείου Ελλάδος, Αλεξάνδρα Γωγούση Πρόεδρος ΜΑΖΙ – Με Αλληλεγγύη Ζούμε Ισότιμα, Ευαγγελία Μαρόγλου – Βαφειάδου Αντιπρόεδρος ΜΑΖΙ – Με Αλληλεγγύη Ζούμε Ισότιμα, Αναστάσιος Ντούρος Διευθυντής Αγιορείτικης Εστίας

Βραβεύτηκαν: Κώστας Βάντσος ΜΕΓΑΛΟΣ ΕΥΕΡΓΕΤΗΣ, Λάζαρος Κυρίζογλου Επίτιμο Μέλος, Ιγνάτιος Καϊτεζίδης Επίτιμο Μέλος, Βασίλειος Μάργαρης Επίτιμο Μέλος. Τιμήθηκαν οι Δασκάλες που υπηρέτησαν στην Ίμβρο κυρία Βασιλική Χατζούδη και η κυρία Ελευθερία Παχύλη-Προέδρου. Τιμήθηκαν οι Απόφοιτοι του Λυκείου Ίμβρου.

«Επιστροφή» στην Ίμβρο, ένα ταξίδι που ετοιμαζόταν μια ζωή

Όταν από μικρό τύχαινε να με ρωτήσουν αν έχουμε κάποιο χωριό του παππού ή της γιαγιάς, έλεγα ότι μόνο ένα έχουμε, αλλά δεν μπορούμε να πάμε και άλλαζα κουβέντα. Ήταν η εποχή που δεν επιτρεπόταν σε ξένους υπηκόους η επίσκεψη στην Ίμβρο, αλλά δεν ήταν μόνο αυτό. Δεν άκουγα και τίποτε που να με κάνει να θέλω να πάω, σε εκείνη την ηλικία. Από τη μια οι παμπάλαιες ιστορίες της γιαγιάς για πειρατικές επιδρομές, για το πλοίο που βυθίστηκε στα ανοιχτά της Ίμβρου στον Μεγάλο Πόλεμο, για «της γριάς τα τυριά», για τον πρόγονο Λογιώτατο (ειδικά αυτόν τον ακούγαμε συνέχεια), που ήταν βαρετός για παιδιά και εφήβους, από την άλλη ο θρήνος για την απώλεια της περιουσίας (το ντάμι που έγινε οικοδομικό υλικό, οι αμυγδαλιές που έγιναν καυσόξυλα, και κυρίως ότι «μας έξυσαν» από τον τόπο μας, ιστορίες επίσης ενοχλητικές για νεανικά αυτιά, προπαντός σε σύγκριση με το εξιδανικευμένο «πριν» («το νησί μας τα είχε όλα, δεν πιστεύω να υπάρχει άλλο νησί που να έχει τόσα»)).

Μέχρι που «αναγκάστηκα» να ασχοληθώ, πρώτη φορά ως πρωτοετής φοιτητής της αρχιτεκτονικής στη Θεσσαλονίκη το 1987, όταν ο Νίκος Μουτσόπουλος, που μας δίδασκε την παραδοσιακή αρχιτεκτονική, μας είπε ότι έπρεπε να κάνουμε εργασία για έναν τόπο που να έχει παραδοσιακή αρχιτεκτονική, αλλά έπρεπε να καταγόμαστε από εκεί και να κάνουμε και το γενεαλογικό μας δέντρο. Βρε τι έπαθα, είπα, τώρα θέλω δεν θέλω θα πρέπει να εντυπώσω στην Ίμβρο και να βάλω τη γιαγιά να μου επαναλάβει τις ιστορίες της και να μου δώσει και πληροφορίες για τα σπίτια, τις εκκλησίες, τα ντάμια, τα έθιμα, όλα αυτά που βαριόμουν αφόρητα να ακούω, προπαντός επειδή συνοδεύονταν και από τον θρήνο για την απώλειά τους. Άλλο που δεν ήθελε η γιαγιά, πρώτη φορά που της ζητούσαν κιόλας να τα πει. Μοναδική βιβλιογραφική βοήθεια που είχα προς επίρρωση των όσων άκουσα ήταν το πολύ νεανικό πόνημα του αξέχαστου εξαδέλφου μου Νίκου Ντάλντα (που ειδικά τα μέλη της Ίμβριακής Ένωσης τον γνώριζαν καλά, καθώς ήταν δραστήριος από πολύ νέος), που ήταν στα ράφια της βιβλιοθήκης της γιαγιάς. Μέχρι τότε το είχα απλώς ξεφυλλίσει, αλλά τώρα έπρεπε να το διαβάσω προσεκτικά. Οι λίγες παμπάλαιες πολύ θαμπές ασπρόμαυρες φωτογραφίες δεν βοηθούσαν καθόλου να σχηματίσω εικόνα για το πώς ήταν το νησί.

Δύο χρόνια μετά, το 1989, η οικογένεια Ντάλντα άρχισε να πηγαίνει συστηματικά στην Ίμβρο, εγκαινιάζοντας από τους πρώτους το κίνημα της επιστροφής και της επισκευής των πατρογονικών σπιτιών. Η επίσης αξέχαστη αδελφή του Νίκου, η συνομήλική μου εξαδέλφη, η Χαρούλα, με την οποία περάσαμε πολλά καλοκαίρια των παιδικών και εφηβικών μας χρόνων, αλλά επίσης κάναμε παρέα τότε που βρισκόμουν ως φοιτητής στη Θεσσαλονίκη, με προέτρεπε να πάω μαζί τους. Επηρεασμένος από τον θρήνο της γιαγιάς, αλλά και από όσα άκουγα για την κατάσταση στην οποία βρήκαν το νησί όσοι πρωτοπήγαν τότε, δεν ήθελα με τίποτε να πάω. Οι εντυπώσεις της μητέρας μου που πήγε με την αδελφή της το 1994, πρώτη φορά από το τελευταίο ανέμελο καλοκαίρι που είχαν περάσει εκεί το 1963 (πήγαιναν για τις καλοκαιρινές διακοπές από την Πόλη, όπου έμεναν μόνιμα) δεν βοήθησαν καθόλου. Η μητέρα μου απογοητεύτηκε τόσο πολύ τότε, που δεν θέλησε να ξαναπάει. Η θεία μου Καλυψώ το ξανατόλμησε.

Από το 2004 που έφυγε η γιαγιά, κανείς στην οικογένεια δεν ξαναμίλησε για την Ίμβρο, γιατί το τραύμα ήταν μεγάλο. Την θεωρούσαμε από καιρό χαμένη. Οι μόνες αναφορές που διάβαζα στον τύπο ήταν ο αριθμός των εναπομεινάντων Ελλήνων, που κάθε φορά ήταν μικρότερος (τώρα συνειδητοποιώ ότι κρατούσα λογαριασμό) και με έκανε να προσπαθώ να μην τη σκέφτομαι καθόλου. Μόνο όταν το 2013 διάβασα στις εφημερίδες για το άνοιγμα του δημοτικού σχολείου ένιωσα για πρώτη φορά ότι αχνοφάνηκε

Ποιος να μου το έλεγε ότι θα τραγουδούσα στον πατριάρχη ενώ έσβηνε τα κεριά για τα 32 χρόνια πατριαρχίας και τα 50 χρόνια αρχιεροσύνης!

Το δημοτικό σχολείο των Αγίων Θεοδώρων.

Το συγκινητικό άγαλμα του Οικουμ. Πατρ. Βαρθολομαίου μαθητή.

Ο ενοριακός ναός του Αγίου Γεωργίου στους Αγίους Θεοδώρους.

Ο ενοριακός ναός της Κοίμησης της Θεοτόκου στο Γλυκύ, το χωριό της γιαγιάς μου, υπό συντήρηση από ομάδα του ελληνικού πουργείου Πολιτισμού.

Το εξωκλήσι των Ταξιαρχών, μετόχι της μονής Κουτλουμουσίου, στο Γλυκύ. Εδώ μεταφέρθηκε το 1809 το πρώτο σχολείο της Ίμβρου, που ιδρύθηκε το 1803 από τον Βαρθολομαίο Κουτλουμουσιανό.

Το πατρικό σπίτι της γιαγιάς μου.

μια ελπίδα. Από τότε άρχισα να παρακολουθώ με πολλή επιφύλαξη τι γίνεται στο νησί, κυρίως σε σχέση με τα σχολεία. Το άνοιγμα του γυμνασίου – λυκείου το 2015 με έκανε να διαβάζω κάπως συχνότερα, προπαντός από τότε που άρχισαν τα δημοσιεύματα σχετικά με την επιστροφή. Και πάλι όμως, δεν μου περνούσε από το μυαλό η επίσκεψη. Μέχρι που το φθινόπωρο του 2019, πλήθος δημοσιευμάτων μιλούσε για την αναγέννηση της παιδείας στην Ίμβρο και μαζί για την αναγέννηση του εκεί Ελληνισμού. Λίγους μήνες μετά, είδα τυχαία την ανακοίνωση μιας φωτογραφικής ομάδας ότι θα γύριζε όλο το νησί για φωτογράφιση. Ιδανική ευκαιρία, σκέφτηκα. Ετοιμάστηκα πλέον να πάω. Το ταξίδι θα γινόταν τον Μάρτιο του 2020. Θυμάστε τι έγινε εκείνο τον μήνα... Το ταξίδι ακυρώθηκε. Δεν με θέλει, τελικά, σκέφτηκα.

Τελικά μάλλον όλα είναι θέμα timing, που λένε και στην ντοπιολαλιά του παγκόσμιου χωριού. Όπως είπε πριν λίγες ημέρες ο Θανάσης Απίστολας σε μια συνάντηση που είχαμε για το Πανιμβριακό που ετοιμάζουμε, «μια σπίθα χρειάζεται» για να κινητοποιηθούν όσοι έχουν καταγωγή από την Ίμβρο και μέχρι τώρα δεν έχουν ασχοληθεί. Αρκεί αυτή η σπίθα να έρθει την κατάλληλη στιγμή, θα προσθέσω εγώ. Όταν αισθανθεί κανείς ότι η ανάγκη να αναζητήσει τις ρίζες του ξεχειλίζει και είναι πλέον ασυγκράτητη. Και προπαντός ρίζες από τις οποίες είχε αποκοπεί με βίαιο και αφύσικο τρόπο, χωρίς να το έχει επιλέξει ο ίδιος. Τότε αυτό που ξεχειλίζει γίνεται ξαφνικά χείμαρρος που παρασύρει τα πάντα. Αυτή η σπίθα για μένα ήταν τα νέα μαζικά δημοσιεύματα το φθινόπωρο του 2022, με την έναρξη της νέας σχολικής χρονιάς, για την αναγέννηση της ελληνικής παιδείας στην Ίμβρο και τη συνεχή αύξηση των μαθητών. Τότε άρχισα την αναζήτηση στο διαδίκτυο. Για πρώτη φορά βρήκα πρόσφατα βίντεο από την Ίμβρο (προπαντός αυτά της Ξεναγού Σοφίας Θεοδωρίδου), έμαθα για τον Μάκη Καμπουρόπουλο, την Άννα Κουτσομάλλη, την Παρασκευή Μπερμπέρη, τον Λάκη Βίγκα και πολλούς άλλους που ελπίζω να με συγχωρέσουν αν ξεχνώ να τους αναφέρω. Επικοινωνήσα για πρώτη φορά με τον Σύλλογο Ιμβρίων. Ο Γιώργος Παπαθεοδώρου μου πρότεινε να πάω στην κοπή της πίτας για να γνωριστούμε. Γράφτηκα στον σύλλογο, η Μένη Τριανταφύλλου μου έδωσε τηλέφωνα,μίλησα με τον Πάννη Γιαννάκη, με τον οποίο λόγω ειδικότητας και κοινής καταγωγής από το Γλυκύ είχαμε πολλά να πούμε και τον ευχαριστώ και από εδώ για τα βιβλία που μου έστειλε.

Άρχισα και την εκμάθηση τουρκικών, για να διευκολυνθώ εκεί, καθώς προφανώς θα έπρεπε να συνεννοηθώ και με Τούρκους που δεν γνωρίζουν άλλες γλώσσες. Και άρχισα την μακρινή αναζήτηση οργανωμένων εκδρομών. Έψαχνα να δω αν θα οργάνωνε σύντομα εκδρομή κάποιο από τα δύο ιμβριακά σωματεία της Ελλάδας. Επειδή δεν φαινόταν κάτι στον ορίζοντα, έψαχνα και τα πολλά οργανωμένα ταξίδια των πρακτορείων. Όλα δυστυχώς συνδυάζουν την Ίμβρο με πολλά άλλα και κάνουν μόνο μία ημερήσια εκδρομή στην Ίμβρο, χωρίς ούτε μια διανυκτέρευση. Αλλά κι αυτό καλύτερο από το τίποτα, καθώς δεν είχα πλέον υπομονή. Ξαφνικά η αναμονή δεκαετιών με έκανε να θέλω να βρεθώ εκεί πάραυτα.

Διάλεξα ένα ταξίδι που περιλάμβανε και τα παράλια της Μικράς Ασίας μέχρι Τσεσμέ και πήγα. Πρώτος σταθμός η Ίμβρος. Όταν πάτησα το πόδι μου στον Άγιο Κήρυκο, προσπαθούσα να πείσω τον εαυτό μου ότι επιτέλους πατούσα για πρώτη φορά το πόδι μου σε αυτό το «μυθικό» νησί, αλλά δεν τα κατάφερνα. Είχα τόσο έντονη την αίσθηση ότι επέστρεφα και μάλιστα μετά από όχι πολύ καιρό, που η συγκίνηση είχε άλλη μορφή, αυτή του νόστου, της επιστροφής.

Όχι τυχαία, είχα επιλέξει αυτό το ταξίδι γιατί η επίσκεψη στην Ίμβρο έπεφτε 14 Αυγούστου. Ότι πιο κοντινό υπήρχε στη μεγάλη γιορτή που συγκεντρώνει τους απανταχού Ιμβρίους. Σκέφτηκα ότι όλο και κάτι θα προλάβουμε από το μεγάλο πανηγύρι. Και πράγματι, επειδή η ξεναγός μας, Τουρκάλα από την Κω, έμενε στη Σμύρνη, γνώριζε τον μητροπολίτη Κύριλλο από την εκεί θητεία του και του είχε πει για την επίσκεψη. Αυτός της είπε να ξεκινήσουμε από τα Αγρίδια, για να προλάβουμε την ευλογία των ταμάτων. Και πράγματι, στα Αγρίδια είδα το πρώτο πράγμα από αυτά για τα οποία είχα διαβάσει και ακούσει τόσα πολλά. Στην πλατεία όπου γινόταν η ευλογία των ταμάτων, είδα για πρώτη φορά και τον Μάκη Καμπουρόπουλο, με τον οποίο είχα ήδη επικοινωνία μέσω facebook, καθώς, ως εκπαιδευτικός και από οικογένεια εκπαιδευτικών, παρακολουθούσα συστηματικά το έργο του, το τόσο καίριο για τη συνολική προσπάθεια που γίνεται για τον ιμβριακό ελληνισμό. Αυτός μου έδειξε το σπίτι της Μαίρης Λημνιού, την οποία είχα γνωρίσει στο σύλλογο και μέσω αυτής παρακολουθούσα από «κοντά» τις δραστηριότητες των Ιμβρίων στο νησί τους από άνοιξη ως φθινόπωρο. Έτσι έκανα και την πρώτη μου επίσκεψη σε σπίτι της Ίμβρου, με μερικές δεκαετίες καθυστέρηση... Στην πλατεία έπια-

Η Ευαγγελίστρια και η Γεωργιάδεις σχολή με δύο παιδιά να κάθονται στα σκαλιά. Ελπίδα...

Το σχολείο των Αγριδιών, ένας από τους βασικούς λόγους που έπαψα να θεωρώ την Ίμβρο χαμένη και πήρα την απόφαση να έρθω.

Ο Άγιος Δημήτριος υψώνεται πάνω από το νεκροταφείο των Αγριδιών, όπου λαμβάνει χώρα το πανάρχαιο έθιμο των νεκρόδειπνων.

σα κουβέντα με τον άντρα της κυρίας Μαίρης και την παρέα του, που κάθονταν στο καφενείο. Τους φωτογράφισα κιόλας. Μετά τη δεύτερη επίσκεψη στην Ίμβρο με την Ιμβριακή Ένωση, ξαναβλέποντας τη φωτογραφία, διαπίστωσα ότι στην παρέα ήταν και ο Νάκης, ο άντρας της Σαπφώς, τους οποίους δεν ήξερα τότε αλλά έμελλε να γνωρίσω καλά σε αυτό το δεύτερο ταξίδι!

Επισκεφθήκαμε και τον ενοριακό ναό της Ευαγγελίστριας, όπου είδα για πρώτη φορά από κοντά ένα από τα περίφημα ιμβριακά τέμπλα, που τόσο εκπλήσσουν τον ανίδεο επισκέπτη που κρίνοντας από το τόσο λιτό εξωτερικό, δεν περιμένει με τίποτε αυτό που θα αντικρίσει μέσα. Εκεί ήταν κι ο πατέρας Χρυσάνθος, που παρακολουθούσε την «ξενάγηση» που έκανα στο γκρουπ μας. Στα Αγρίδια είδα βέβαια και το σχολείο, έναν από τους βασικούς λόγους που έπαψα να θεωρώ την Ίμβρο χαμένη και πήρα την απόφαση να έρθω. Η πρώτη μου selfie ήταν με αυτό το φαινομενικά αδιάφορο, αλλά στην πραγματικότητα ύψιστης σημασίας «μνημείο».

Σειρά είχε το Σχοινούδι. Εδώ, επισκεφθήκαμε μόνο τον ενοριακό ναό της Αγίας Μαρίνας και μετά φύγαμε. Τα μέλη του γκρουπ είδαν την εικόνα του χωριού από τον κεντρικό δρόμο και «ψήφισαν» να φύγουμε το γρηγορότερο. Η πραγματική γνωριμία με το Σχοινούδι έπρεπε να περιμένει την εκδρομή της Ιμβριακής Ένωσης. Στο Σχοινούδι πάντως διαπίστωσα τον ευκολότερο τρόπο για να κάνω τους Ίμβριους να καταλάβουν «τίνος είμαι». Όποτε έλεγα ότι η γιαγιά μου ήταν από την Ίμβρο, ρωτούσαν το όνομα. Μόλις έλεγα «Μάρθα Λαζαρίδη», η επόμενη ερώτηση ήταν «είχε συγγένεια με τον Λάζαρο;» Η απάντησή μου «ήταν πρώτα εξαδέλφια», με τοποθετούσε κατευθείαν με ευκολία στο «γενεαλογικό δέντρο» του νησιού. Αυτό φυσικά με έκανε να αναζητήσω και να μάθω περισσότερα για αυτόν τον τόσο διάσημο συγγενή μας, που δεν έτυχε να γνωρίσω.

Ακολούθησε η επίσκεψη στους Αγίους Θεοδώρους. Εδώ επικρατούσε μια εντελώς διαφορετική εικόνα. Πλήθος τουριστών είχαν πλημμυρίσει τους δρόμους αυτού του πολύ γραφικού χωριού, που παρουσιάζει σε πολύ μικρότερο βαθμό την εικόνα της εγκατάλειψης που βλέπει κανείς αλλού. Αλλά δεν μπορώ να πω ότι η εικόνα από αμέτρητες μαντίνες ήταν αυτή που θα ονειρευόταν κανένας Ίμβριος για τον τόπο του. Δεν θύμιζε και πολύ την Ίμβρο των αμέτρητων διηγήσεων που είχα ακούσει από μικρός. Σκέφτηκα πόσο οδυνηρή θα ήταν αυτή η εικόνα για όσους έζησαν την παλιά Ίμ-

βρο. Αλλά μήπως και σε έναν τουριστικοποιημένο τόπο εντός ελληνικών συνόρων δεν θα ήταν επίσης οδυνηρή η εικόνα για έναν παλιό κάτοικο; Ευτυχώς, όταν ξαναήρθα τέλος Οκτωβρίου με την Ιμβριακή Ένωση, διαπίστωσα ότι αυτή η εικόνα είναι προσωρινή και μετά το τέλος της τουριστικής περιόδου τα χωριά της Ίμβρου ξαναβρίσκουν τον «εαυτό» τους. Σημείο σταθμός στους Αγίους Θεοδώρους ήταν βέβαια το δημοτικό σχολείο, όπου οι επόμενες selfies ήταν με αυτό το ιστορικό κτήριο (ιστορικό και για το παρελθόν του, αλλά και για το γεγονός ότι εδώ έλαβε χώρα η αναγέννηση της ελληνικής παιδείας στην Ίμβρο μετά από μισό αιώνα) και το συγκινητικό άγαλμα του Οικουμενικού Πατριάρχη μαθητή. Δίπλα είδαμε τον ενοριακό ναό του Αγίου Γεωργίου, δυστυχώς κλειστό, αλλά ήταν αναπόφευκτη η παρατήρηση ότι στην Ίμβρο σχολείο και εκκλησία είναι πάντα δίπλα δίπλα, αλληλοσυμπληρώνοντας και αλληλοστηρίζοντας το ένα το άλλο. Το ίδιο και στην Αγία Μαρίνα του Σχοινοδίου, με το παλιό σχολείο, τώρα ξενοδοχείο, το ίδιο και στην Ευαγγελίστρια των Αγριδιών και το παλιό σχολείο, τη Γεωργιάδεις σχολή. Μετά, κατά την περιπλάνηση στο χωριό, είδα και το πατρικό σπίτι του πατριάρχη με το μουσείο του δίπλα. Αλλά η «γνωριμία» με τον πατριάρχη είχε πολύ μέλλον ακόμη, που τότε δεν υποψιαζόμουν. Σε ένα καφενείο των Αγίων Θεοδώρων γνώρισα και τον πατέρα Αστέριο, τον παπά – καλλιτέχνη, του οποίου επίσης παρακολουθώ το έργο (και με τις δύο ιδιότητές του). Ας είναι καλά η τεχνολογία, που μας επιτρέπει πλέον να αισθανόμαστε σαν να είμαστε σε έναν τόπο, αναμένοντας βέβαια την ευκαιρία να πάμε στα αλήθεια.

Σειρά είχα επιτέλους το πιο πολυαναμενόμενο για μένα μέρος της εκδρομής. Μόλις φτάσαμε στο Γλυκύ, από τον ανηφορικό δρόμο από το Κάστρο, το πρώτο που είδαμε ήταν η εκκλησία. Αυτόματος ο συνειρμός ότι σε αυτή την εκκλησία παντρεύτηκαν ο προπάππος μου Νικόλας Λαζαρίδης και η προγιαγιά μου Αριστονίκη και βαφτίστηκε η γιαγιά μου, Μάρθα. Δυστυχώς όμως ήταν κλειστή. Πα'όλα αυτά, εδώ ήταν φυσικά η πρώτη selfie στο Γλυκύ. Δεν μπόρεσα να μην σκεφτώ πόση σημασία είχε η αδιάλειπτη λειτουργία αυτής της εξωτερικά τόσο ταπεινής εκκλησίας για το χωριό όπου κάποια στιγμή είχαν μείνει μόνο πέντε κάτοικοι. Αν είχε κλείσει, θα είχε απομείνει κουράγιο σε αυτούς τους πέντε για να μη φύγουν και χαθεί κι αυτό το χωριό όπως το Κάστρο; Η θέα του σχολείου όμως δίπλα, κι αυτού σε άμεση γειτνίαση

Η πολύπαθη και ιστορική εκκλησία της Αγίας Μαρίας στο Κάστρο.

Το «κρυφό σχολειό» της Παναγίας. Ιστορικό κτήριο για την επιβίωση των ελληνικών γραμμάτων στην Ίμβρο.

με την εκκλησία, ήταν οδυνηρή. Γιατί είχα ακούσει αμέτρητες φορές για το πώς οι Γλυκιανοί το έχτισαν με δικά τους έξοδα και προσωπική εργασία, όπως όλα τα σχολεία του νησιού. Και τώρα, κατασχεμένο από το κράτος, έχει ενοικιαστεί σε επιχειρηματία που το λειτουργεί ως ξενοδοχείο. Πόσο θα πρέπει να πονάει όσους δούλεψαν οι ίδιοι για να το χτίσουν, για να μάθουν τα παιδιά τους γράμματα, χωρίς καμία βοήθεια από πουθενά!

Αμέσως μετά περάσαμε μπροστά από το καφενείο «Στενάδα», τον σύνδεσμό μας με το χωριό, καθώς από εκεί συγγενείς μου μάθαιναν τα νέα τηλεφωνικώς. Είδα από μακριά, αναγνώρισα (ας είναι καλά το youtube) και φώναξα την κυρία Αντρούλα, με την οποία είχα μιλήσει πριν λίγο καιρό στο τηλέφωνο. Την ευχαριστώ και από εδώ για τον ρόλο που έπαιξε ώστε να αποφασίσω να έρθω. Αυτή μου έδειξε πώς να βρω τα ερείπια του σπιτιού της προγιαγιάς μου, που κληρονόμησε η γιαγιά μου, αλλά δυστυχώς καταστράφηκε ολοσχερώς από έλλειψη συντήρησης. Αντίθετα, το πατρικό της σπίτι, της οικογένειας του προπάππου μου, το βρήκα να στέκεται ανακαινισμένο από τη μικρή της αδελφή στην άλλη άκρη του χωριού, στους πρόποδες του βουνού. Προσπάθησα να τη φανταστώ να ζει εκεί και να σκαρφαλώνει ως παιδί στα δέντρα, όπως τόσες φορές έλεγε, παραπονούμενη που δεν μπορούσε πια να το κάνει στα 60, 70, 80, 90, όταν την έζησα εγώ... Δεν παρέλειψα να πάω και στην περιβόητη Βρυσάρα, την οποία αναφέρει συνεχώς η μητέρα μου. Φαίνεται ότι για τα παιδικά και εφηβικά της μάτια όταν πήγαινε στην Ίμβρο τα καλοκαίρια πριν το 1964, αυτό ήταν το πιο αξιοσημείωτο στο χωριό, τόπος συνάντησης και κοινωνικής συναναστροφής...

Πριν μεταφερθούμε στον Άγιο Κήρυκο, μας άφησαν ελεύθερο χρόνο στην Παναγία, όπου βρέθηκα απροετοίμαστος. Περιπατώντας στους κεντρικούς δρόμους σχημάτισα τη λανθασμένη εντύπωση ότι το μόνο που είχε απομείνει ήταν η μητρόπολη με τον υπέροχο κήπο του μητροπολιτικού μεγάρου, μέσα σε ένα περιβάλλον εντελώς άσχετο με τον παλιό παραδοσιακό οικισμό που είχα δει σε κάποιες παλιές ασπρόμαυρες φωτογραφίες. Αλλά όταν ξαναπήγα πιο προετοιμασμένος και ξέροντας πού να ψάξω, κατάλαβα ότι τα πράγματα δεν ήταν έτσι. Φύγαμε το απόγευμα από το νησί, μετά από

παραμονή έξι ωρών, που μου φάνηκαν ημέρες, τέτοια ήταν η πυκνότητα των εικόνων και των συναισθημάτων. Έφυγα με την υπόσχεση στον εαυτό μου να γυρίσω όσο πιο γρήγορα γίνεται, για να δω και να μάθω κι άλλα. Είχα δεκαετίες να αναπληρώσω...

Η δεύτερη επίσκεψη στην Ίμβρο πραγματοποιήθηκε δύομιση μήνες μετά την πρώτη. Αμείωτη η συγκίνηση, βαθύτερη η εμπειρία, καθώς τώρα πήγα με την Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας Θράκης και τον πρόεδρό της, αυτόν τον φωνακλά τον Παύλο Σταματίδη, που είναι εγγύηση ότι η εμπειρία θα σου μείνει αξέχαστη (θες δεν θες). Έχω και από αυτόν να θυμάμαι μια κουβέντα που είπε σε μια συνέντευξή του που είδα στο youtube, αρκετό καιρό πριν τον γνωρίσω, πριν και από την πρώτη επίσκεψη, και που έπαιξε κι αυτή τον ρόλο της στην απόφασή μου να πάω: «Ποτέ δεν μας τρόμαξαν τα πεσμένα ντουβάρια. Αυτά ξαναγίνονται. Οι άνθρωποι έχουν σημασία». Μια πολύ διαφορετική προσέγγιση από το γκρεμισμένο ντάμι μας και τις κομμένες αμυγδαλιές μας, που άκουγα τόσα χρόνια από τη γιαγιά. Μπορεί το ντάμι να μην ξαναχτιστεί και οι αμυγδαλιές να μην ξαναφυτρώσουν, αλλά τελικά πόσο σημαντικά είναι αυτά μπροστά στους ανθρώπους; Όσο υπάρχουν οι άνθρωποι, θα μπορούν να ανεβαίνουν στην Αρασιά και από την Παναγία Αρασιανή (που θα είναι εκεί στους αιώνες των αιώνων, υπάρχουν – δεν υπάρχουν τα ντουβάρια του ξωκλήσιού, εξάλλου και οι Μινωίτες είχαν τα υπαίθρια ιερά κορυφής, χωρίς ντουβάρια), θα μπορούν να αγναντεύουν τα ίδια βουνά και την ίδια θάλασσα, τη βαθύτερη του Αιγαίου, που αγνάντευαν οι πρόγονοί τους. Αυτό μου ήρθε μάλλον υποσυνείδητα επειδή πάνω από το κεφάλι μου βλέπω την Παναγία Αρασιανή και τη θεά της, στη σελίδα του Νοεμβρίου στο ημερολόγιο του Συλλόγου Ιμβριών.

Αυτή η δεύτερη επίσκεψη στην Ίμβρο συνέπεσε όχι τυχαία με την εκεί επίσκεψη του επιφανέστερου τέκνου της Ίμβρου, του Οικουμενικού Πατριάρχη Βαρθολομαίου, που ήταν εκεί με αφορμή τη γιορτή του Αγίου Δημητρίου (ως γνωστόν, το κατά κόσμον όνομά του είναι Δημήτριος). Ποιος να μου το έλεγε ότι θα τραγουδούσα στον πατριάρχη ενώ έσβηνε τα κεριά για τα 32 χρόνια πατριαρχίας και τα 50 χρόνια αρχιεροσύνης! Αυτό έγινε

στο πολιτιστικό κέντρο των Αγίων Θεοδώρων. Όταν μετά τον χαιρετήσαμε ένας - ένας, διαπίστωσα από κοντά πόσο σεμνός και καταδεκτικός είναι. Στο εξής δηλώνω με ακόμη μεγαλύτερη σιγουριά ένθερμος οπαδός αυτού του ανθρώπου, στον οποίο η Ίμβρος χρωστάει τόσα πολλά.

Στους Αγίους Θεοδώρους είχα την ευχαρίστηση να δω ένα χωριό που είχε ξαναβρεί τον «εαυτό» του, μετά από την τουριστική λαίλαπα του καλοκαιριού. Άρα, σκέφτηκα, υπάρχει ακόμη η αυθεντική Ίμβρος, αρκεί να ξέρει κανείς πού και πότε να την αναζητήσει.

Στα Αγρίδια είχα πάλι μια πρώτη εμπειρία. Να φάω σε παραδοσιακή ταβέρνα σε ιμβριώτικο χωριό, και μάλιστα με επίσημο καλεσμένο τον Οικουμενικό Πατριάρχη και οικοδεσπότη μας τον μητροπολίτη Κύριλλο, του οποίου επίσης παρακολουθώ στενά το έργο, και είχα γράψει για αυτό στο facebook με την ευκαιρία της ονομαστικής του εορτής, πριν ακόμη πάω στην Ίμβρο. Όπως είχα γράψει τότε, σε μόλις τρία χρόνια αρχιερατείας, αυτός ο μη Ίμβριος, αλλά Μυτιληνός, από την ίδια βορειοαιγαίοπελαγίτικη ελληνική μήτρα, έχει προσφέρει τα μέγιστα στα δύο νησιά, αδελφά του δικού του. Αρκεί να τον παρακολουθήσει κανείς καθώς οργώνει σχεδόν καθημερινά την Ίμβρο για να λειτουργήσει τα πολυάριθμα ανακαινισμένα εξωκλήσια, αυτά τα αδιάσειστα τεκμήρια της προαιώνιας ελληνικής παρουσίας στο νησί, για να καταλάβει τις άοκνες προσπάθειές του για την επιβίωση του εκεί Ελληνισμού. Και αν δει και τις αμέτρητες άλλες δραστηριότητές του, όπως τη συνεχή υποδοχή και φιλοξενία σχολείων και άλλων φορέων από την Ελλάδα και τον απανταχού Ελληνισμό (όπως έκανε και με μας), θα συνειδητοποιήσει τη συμβολή του στη διατήρηση και ενίσχυση των άρρηκτων δεσμών της Ίμβρου με τον ελληνικό κορμό.

Θα ήταν παράλειψη να μην πω ότι στην ταβέρνα της Αγγελικής στα Αγρίδια είχα τη χαρά να γνωρίσω και τον Τιμολέοντα Τσακνή, του οποίου επίσης παρακολουθώ το -μουσικό- έργο, με την εξίσου σημαντική συμβολή στη διατήρηση του Ελληνισμού της Ίμβρου, και ο οποίος έτυχε να κάθεται ακριβώς πίσω μου.

Στη συνέχεια, αυτή τη φορά κατάφερα και μπήκα στην ενοριακή εκκλησία της Κοίμησης της Θεοτόκου, στο Γλυκύ, το χωριό της γιαγιάς μου. Την βρήκαμε ανοιχτή γιατί μια ομάδα συντηρητών του ελληνικού Υπουργείου Πολιτισμού έδινε την παλιά λάμψη στις μαυρισμένες διακοσμήσεις, αναδεικνύοντας το τέμπλο, εκπληκτικό όπως σε όλες οι ενοριακές εκκλησίες της Ίμβρου. Καθώς ήταν εκεί και ο εφημέριος, μας άνοιξε την πόρτα του νεκροταφείου, από όπου η θέα με τη Σαμοθράκη στο βάθος θυμίζει ότι η Ίμβρος είναι ένα ακόμη ελληνικό νησί του Αιγαίου. Η γιαγιά μου έλεγε συχνά ότι από το Γλυκύ άκουγαν τα κοκόρια της Σαμοθράκης. Από τον τόνο της φωνής της ένιωθα ότι τα ζήλευαν που βρίσκονταν σε ελληνικό έδαφος, ενώ εκείνοι όχι. Στο νεκροταφείο δεν μπόρεσα να αντισταθώ στον πειρασμό να αναζητήσω οικεία ονόματα, αλλά ο χρόνος έχει σβήσει όλες τις παλιές επιγραφές. Εδώ που βρίσκονται όμως οι πρόγονοι, σίγουρα δεν υπάρχει καλύτερο μέρος για να συνεχίσουν να «ακούν» τα κοκόρια της Σαμοθράκης.

Ο εφημέριος του Γλυκέος μου έδειξε από κάτω το εξωκλήσι των Ταξιαρχών, μετόχι της μονής Κουτλουμουσίου. Εδώ μεταφέρθηκε το 1809 το πρώτο σχολείο της Ίμβρου, που ιδρύθηκε το 1803 από τον επιφανέστερο Ίμβριο του παρελθόντος, Βαρθολομαίο Κουτλουμουσιανό, που ήταν μοναχός στην ομώνυμη μονή του Αγίου Όρους. Ως γνωστόν, ο σημερινός πατριάρχης πήρε το όνομά του προς τιμήν του. Ας μου επιτραπεί η ματαιοδοξία να καυχηθώ ότι είναι πρόγονός μου. Η ίδρυση αυτού του πρώτου σχολείου στο

Ο ναός της Αγίας Βαρβάρας στο Ευλάμπιο, με το ασυνήθιστα μεγαλοπρεπές για την Ίμβρο εξωτερικό.

Παναγία. Η Μητρόπολη με τον θαυμάσιο κήπο και ο μητροπολιτικός ναός.

Ο Ταξιάρχης στον Φραντζή.

Ο Χάλακας του Σχοινουδίου.

Η Αγία Μαρίνα, όπως και η Κοίμηση της Θεοτόκου, ζαναζωντάνεψε μέσα στον φθινοπωρινό της λήθαργο, από το «Τη Υπερμάχου»

νησί εγκαινίασε την παράδοση του Γλυκέος ως κατ'έξοχην χωριού των γραμμάτων και των εκπαιδευτικών (όχι τυχαία, όλο το σόι αυτό ακολουθήσαμε τελικά). Πρόσφατα διάβασα σε παλιό τεύχος των «Ίμβριώτικων» ότι ο προπάππος μου, Νικόλας Λαζαρίδης, ο μόνος στο νησί από τη γενιά του (σύμφωνα τουλάχιστον με τη γιαγιά μου) που έστειλε όχι μόνο τα αγόρια αλλά και τα κορίτσια του στο γυμνάσιο και όχι μόνο στο δημοτικό, έκανε 4 μήνες φυλακή το 1924 μαζί με άλλους τρεις Γλυκιανούς προύχοντες, γιατί έγραψαν επιστολή στην αμερικανική ομογένεια, ζητώντας χρήματα για να επισκευάσουν τα σχολεία του νησιού, που κινδύνευαν σε αντίθετη περίπτωση με κλείσιμο από το τουρκικό κράτος, που είχε πάρει την Ίμβρο την προηγούμενη χρονιά. Όπως όλοι οι Ίμβριοι γνωρίζουν, ο σκοπός επετεύχθη για τα περισσότερα σχολεία και οδηγηθήκαμε στη «χρυσή εποχή» του 1952-1964. Παρεμπιπτόντως, την ίδια μέρα (του Αγίου Δημητρίου), γιορτάστηκαν στο νησί τα 10 χρόνια από την επαναλειτουργία των ελληνικών σχολείων, στο ίδιο πνευματικό κέντρο των Αγίων Θεοδώρων όπου το πρωί γιορτάσαμε αυτά τα τόσο ιδιαίτερα «γενέθλια» του πατριάρχη.

Στη συνέχεια ξαναβρέθηκα στο καφενείο «Στενάδα», αλλά αυτή τη φορά για πολύ περισσότερη ώρα, αφού τώρα καθίσαμε όλοι για καφέ. Έτσι είχα τον χρόνο να μιλήσω περισσότερο με την κυρία Αντρούλα και να γνωρίσω την αδελφή της, την κυρία Παρασκευή. Αυτή προθυμοποιήθηκε να με πάει και να μου δείξει το σπίτι του Βαρθολομαίου, δίπλα στο ανακαινισμένο σπίτι της πρόσφατα μακαρίτισσας θείας μου Κλεονίκης (κόρης της μεγάλης αδελφής της γιαγιάς μου, Χαρίκλειας, γιαγιάς του Νίκου και της Χαρούλας Ντάλντα), στην οικογένεια της οποίας ανήκει ακόμη αυτό το ταπεινό κτίσμα, όπου πρωτολειτούργησε το σχολείο πριν μεταφερθεί στο μετόχι των Ταξιαρχών.

Ξαναπήγα και στο πατρικό σπίτι της γιαγιάς, αν και δυσκολεύτηκα να το ξαναβρώ, γιατί ήταν στο τέρμα του χωριού. Ο αδελφός της μητέρας μου, ο Λευτέρης, που συμμετείχε στην εκδρομή, ήρθε στην Ίμβρο για πρώτη φορά από το 1963 (μαζί με τη θεία μου) και ενώ έλεγε ότι δεν θυμόταν τους δρόμους του χωριού, όταν φτάσαμε στη γωνία από όπου το καλντερίμι ανηφόριζε προς το σπίτι, με οδήγησε αυτός εκεί.

Στο Κάστρο, που επισκέφθηκα για πρώτη φορά, μας περίμεναν επίσης έντονες συγκινήσεις, καθώς η κυρία

Ελένη που ήταν στο γκρουπ μας βρήκε το σπίτι της, κατελημμένο βέβαια σήμερα. Μετά επισκεφθήκαμε και την πολύπαθη και τόσο ιστορική εκκλησία της Αγίας Μαρίνας, που ευτυχώς έχει αφήσει πίσω της την εποχή της βεβήλωσής της. Τώρα που διαβάζω το εξαιρετικό δίτομο έργο του ζεύγους Ανδρέου για την ιστορία και την αρχαιολογία της Ίμβρου, διαπιστώνω την τεράστια ιστορική και αρχαιολογική αξία αυτού του κτηρίου, που ενσωματώνει χιλιάδες χρόνια ιστορίας του νησιού. Ο Καστρινός Άγγελος Δάλδας (με τον οποίο ανακαλύψαμε ότι είμαστε εξ αγχιστείας εξαδέλφια μέσω της οικογένειας Ντάλντα, όπως και με τον επίσης παρόντα Γιώργο Φυντάνη), μου έδειξε το σπίτι του караβομαραγκού Δημήτρη Λαζαρίδη, αδελφού της γιαγιάς μου, που δεν έτυχε ποτέ να γνωρίσω και δεν ήξερα καν ότι έμενε στο Κάστρο. Τελικά φαίνεται ότι σε κάθε γωνιά της Ίμβρου μπορεί να με περιμένουν νέες ανακαλύψεις για το οικογενειακό παρελθόν.

Το πόσο βιαστική ήταν η πρώτη επίσκεψη φάνηκε από το γεγονός ότι, έχοντας περπατήσει μόνο στους κεντρικούς δρόμους της Παναγίας, είχα σχηματίσει την εντύπωση ότι δεν είχε μείνει τίποτε από τον παλιό οικισμό. Τώρα όμως είχα τον χρόνο να περπατήσω στου Φραντζή, στη γειτονιά γύρω από την Παναγία Ταξιδιανή, στη γειτονιά απέναντι από τη Μητρόπολη, και να πάω και στο Ευλάμπιο, που στο πρώτο ταξίδι το είχαμε παραλείψει και δεν είχα τον χρόνο να πάω μόνος μου.

Όπως συμβαίνει παντού όταν φωτογραφίζω σε γειτονιές που δεν είναι αναμενόμενο να δουν τουρίστες, οι κάτοικοι παραξενεύονται και ανησυχούν και λίγο, μήπως είμαι από καμιά δημόσια υπηρεσία και καταγράφω παρανομίες π.χ. Το ίδιο έγινε και στου Φραντζή και στο Ευλάμπιο, όπου κάποιοι Τούρκοι με ρώτησαν γιατί φωτογράφιζα. Με τα ελάχιστα τούρκικα που πρόλαβα να μάθω πρόσφατα, τους έλεγα ότι είμαι καθηγητής της αρχιτεκτονικής σε ελληνικό πανεπιστήμιο και με ενδιαφέρουν τα «eski evler» (πώς αλλιώς να πω την ενασχόληση με τους παραδοσιακούς οικισμούς;) και ότι «anneyim Istanbul'dan, ninem bademli'den, rumlar». Αναρωτιόμουν βέβαια πόσο έστεκαν γραμματικά αυτά, αλλά φαίνεται ότι καταλάβαιναν, αυτό τους καθυσήχαζε και μου πετούσαν ελληνικές λέξεις και μου έλεγαν πράγματα για τα σπίτια (άντε να τα καταλάβω όμως). Ένας μάλιστα στο Ευλάμπιο μου μίλησε σε άριστα ελληνικά και μου είπε ότι τα έμαθε μόνος του, χωρίς να τα χρειάζεται για

Η «Μητρόπολη» του Σχοινουδίου, ελπιδοφόρα με την πολύ καλαίσθητη ανακαίνισή της.

επαγγελματικούς λόγους, αφού ήταν συνταξιούχος.

Στο Σχοινούδι, βέβαια, όπως όλοι φαντάζεστε, είχε την τιμητική του ο Παύλος Σταματίδης. Η χροιά της φωνής του όταν μας περιέγραφε τα γεγονότα του παρελθόντος έδινε «ζωή» σε αυτά που είχα βέβαια επανειλημμένα διαβάσει και ακούσει, αλλά άλλο να τα ακούς από Σχοινουδιώτη. Η Αγία Μαρίνα και η Κοίμηση της Θεοτόκου που ξαναζωντάνεψαν από το «Τη Υπερμάχω», με έκαναν να σκεφτώ όπως και στο Γλυκύ πόση σημασία θα είχε για τους εναπομείναντες Σχοινουδιώτες, ειδικά στα πιο σκοτεινά χρόνια, η συνεχής λειτουργία αυτών των άσβεστων πυρσών του ιμβριακού Ελληνισμού, όταν όλα τα άλλα έμοιαζαν χαμένα. Η μαρμάρινη πινακίδα του «Αρχοντώνειου Γηροκομείου» μπροστά στο σπίτι που θα ανακαινιστεί με έξοδα του Οικουμενικού Πατριάρχη για να συνεχίσει την παράδοση των ευαγών ιδρυμάτων του ρωμαϊκού Ελληνισμού είναι μια φωτεινή ακτίνα ελπίδας μέσα στα ερείπια που το περιβάλλουν. Ανάμεσα σε αυτά και το κατεστραμμένο και κατασχεμένο σπίτι της συζύγου του κυρίου Αθηνόδωρου, που τους είχαμε και αυτούς στην εκδρομή, με όλη την οικογένειά τους, πράγμα που επέτρεψε να ακουστούν παιδικές φωνές στην Πιάτσα του Σχοινουδίου, σε μια εποχή που όλοι σχεδόν οι Ρωμιοί έχουν επιστρέψει στις χειμερινές τους κατοικίες, περιμένοντας την αναγέννηση του χωριού το καλοκαίρι. Όταν έπεσε το βράδυ και το φωτισμένο σπίτι του Σταματίδη, γεμάτο μουσικές και τραγούδια έφεγγε μέσα στην έρημη και θεοσκότεινη Πιάτσα, σκέφτηκα ότι αυτή η αντίθεση ήταν η τέλεια απεικόνιση του ελπιδοφόρου παρόντος και του προσδοκώμενου αισιόδοξου μέλλοντος της Ίμβρου: Όσο υπάρχουν οι άνθρωποι στο νησί και για το νησί, θα υπάρχουν και οι φάροι φωτός μέσα στο σκοτάδι, κυριολεκτικό ή μεταφορικό.

Οι φοιτητές του τμήματος Πολιτικών Μηχανικών του Πανεπιστημίου Πελοποννήσου, δεν φαντάζονταν ποτέ τι θέμα θα είχαν φέτος (και μόνιμα από εδώ και πέρα) οι εργασίες που τους έβαλα στο μάθημα «Ανάπλαση Ιστορικών Κέντρων και Συνόλων»: μελέτη και προτάσεις για την προστασία και ανάδειξη των παραδοσιακών οικισμών της Ίμβρου. Με την προσδοκία να αξιοποιηθεί κάποιο υλικό από αυτές στο Πανιμβριακό (πράγμα που έχει χαροποιήσει, βλέπω, ιδιαίτερα τη Σαπφώ Δικαίου και τη Βάσω Ξεινού, για να μην πω για τη Νεκταρία και τη μεγάλη της χαρά που κόλλησα κι εγώ το ιμβριώτικο «μικρόβιο»). Αναρωτιέμαι αν κάποιος από τους φοιτητές μου ήξερε τι είναι η Ίμβρος. Τώρα θέλουν να οργανώσουμε εκδρομή εκεί...

Διονύσης Ρουμπιέν

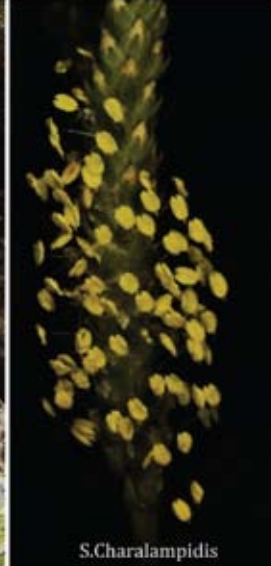
Η μαρμάρινη πινακίδα του «Αρχοντώνειου Γηροκομείου» μπροστά στο σπίτι που θα ανακαινιστεί με έξοδα του Οικουμενικού Πατριάρχη για να συνεχίσει την παράδοση των ευαγών ιδρυμάτων του ρωμαϊκού Ελληνισμού είναι μια φωτεινή ακτίνα ελπίδας μέσα στα ερείπια που το περιβάλλουν.

Στην άλλοτε πολύβουη Πιάτσα του Σχοινουδίου.

Όταν έπεσε το βράδυ και το φωτισμένο σπίτι του Παύλου Σταματίδη, γεμάτο μουσικές και τραγούδια έφεγγε μέσα στην έρημη και θεοσκότεινη Πιάτσα, σκέφτηκα ότι αυτή η αντίθεση ήταν η τέλεια απεικόνιση του ελπιδοφόρου παρόντος και του προσδοκώμενου αισιόδοξου μέλλοντος της Ίμβρου: Όσο υπάρχουν οι άνθρωποι στο νησί και για το νησί, θα υπάρχουν και οι φάροι φωτός μέσα στο σκοτάδι, κυριολεκτικό ή μεταφορικό.

Plantago coronopus / Ίμβρος

S.Charalampidis

Plantago coronopus Εκπρόσωπος του γένους *Plantago*
από την Ίμβρο

Νέο είδος φυτού με το όνομα καθηγητού του Ελληνικού Γυμνασίου Λυκείου Ίμβρου

Σε νέο ενδημικό είδος φυτού από την χερσόνησο του Άθω (*Plantago Charalampidis*) δόθηκε το όνομα του Βιολόγου καθηγητή του Ελληνικού Γυμνασίου Λυκείου Ίμβρου Στυλιανού Χαραλαμπίδη. Τρεις διακεκριμένοι ειδικοί της χλωρίδας του Αιγαίου, οι καθηγητές Arne Strid από την Δανία, Thomas Raus από το Βοτανικό Κήπου του Βερολίνου στην Γερμανία και ο Παναγιώτης Δημόπουλος από το Πανεπιστήμιο Πατρών αποφάσισαν να τιμήσουν τον κ.Χαραλαμπίδη δίνοντας το όνομά του στο νέο είδος φυτού που περιέγραψαν από το Άγιον Όρος. Το νέο είδος καταγράφηκε σε τρεις φετινές επισκέψεις στο πεδίο, 28.4.2023, 11.6.2023 και 30.8.23 πλησίον της παραλίας «Καλιάγρα», Β-ΒΔ της μονής

Ιβήρων (40ο15'N, 24ο17'E). Οι τέσσερις αναμένεται να ολοκληρώσουν την έρευνα τους στην χερσόνησο του Άθω με την έκδοση βιβλίου για την χλωρίδα του Αγίου Όρους στο τέλος του τρέχοντος έτους. Το νέο είδος φυτού ανήκει στο γένος *Plantago* το οποίο εκπροσωπείται και στην Ίμβρο με αρκετά άλλα είδη. Το *Plantago charalampidis* μάλλον περιορίζεται σε μία μικρή περιοχή στη ΒΑ πλευρά της χερσονήσου του Άθω, και αναπτύσσεται μέσα βραχώδεις, σχιστολιθικούς παράκτιους βιότοπους (αλλά εκτός της παραθαλάσσιας ζώνης), μαζί με δύο άλλα ενδημικά του Άθω, την *Armeria sancta* και *Centaurea rutifolia*.

Το νέο ενδημικό του Άθω *Plantago charalampidis*

Ο Α. Στριντ και ο Σ. Χαραλαμπίδης στην Ίμβρο τον Αύγουστο του 2021 τις επετειακές εκδηλώσεις της Ιεράς Μητροπόλεως Ίμβρου προς τιμήν των 30 χρόνων της ΑΘΠ του Οικουμενικού Πατριάρχου στον Οικουμενικό θρόνο.

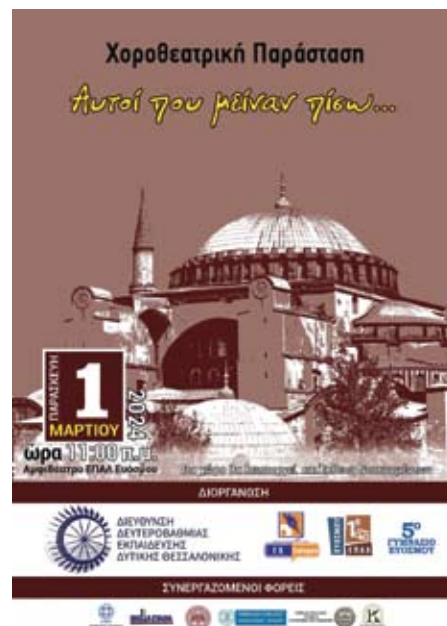
Στυλιανός Χαραλαμπίδης Άρνε Στριντ, Θωμάς Ράους και Παναγιώτης Δημόπουλος στον Αντιάθω (1003μ) με φόντο την κορυφή του Άθω (2033 μ)

Μαθητές και μαθήτριες από τον Εύοσμο στην Ιμβριακή Ένωση

Την Τρίτη 12 Ιανουαρίου 2024 είχαμε τη χαρά και την τιμή να μας επισκεφθούν μαθητές και μαθήτριες από το 1ο ΕΠΑΛ Ευόσμου, Εργαστηριακό Κέντρο Ευόσμου και το 5ο Γυμνάσιο Ευόσμου για να ενημερωθούν για την Ίμβρο. Οι Μαθητές/τριες συμμετέχουν σ' ένα πρόγραμμα της Διεύθυνσης Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης Δυτικής Θεσσαλονίκης, όπου μεταξύ άλλων οι γνωρίζουν για την Ίμβρο, την Τένεδο και την Κωνσταντινούπολη. Κατά την επίσκεψη στην Ιμβριακή Ένωση είχαν τη δυνατότητα να δουν βίντεο για την Ίμβρο, να ξεναγηθούν στο Μουσείο της Ένωσης και ο Πρόεδρος της Ιμβριακής Ένωσης να τους μιλήσει για την ιστορία της Ίμβρου και για τη σημερινή κατάσταση στο νησί.

Στις 1 Μαρτίου οι μαθητές/τριες ανέβασαν χοροθεατρική παράσταση με τον τίτλο «Αυτοί που έμειναν πίσω». Θα ακολουθήσει επίσκεψη στην Ίμβρο και στην Πόλη αρχές Απριλίου.

Πολλά συγχαρητήρια στη Διεύθυνση, στους Εκπαιδευτικούς και φυσικά στους μαθητές για τη συμμετοχή τους στο πρόγραμμα αλλά και για το ζηλευτό ενδιαφέρον τους.

Η Χορωδία της Ιμβριακής Ένωσης στις Μάνδρες και στην Αντικαρκινική Εταιρεία

Ο Πολιτιστικός Σύλλογος Μανδρών προσκάλεσε τη Χορωδία μας στην Κοπή βασιλόπιτας του Συλλόγου κι αυτή ανταποκρινόμενη χάρισε στους παρευρισκόμενους εξαιρετικές στιγμές μουσικής πανδαισίας. Άξιος ο Χοροδιδάσκαλος κι άξιοι οι Χορωδοί. Πολλές ευχαριστίες στον Πρόεδρο και τα μέλη του ΔΣ. Του Πολιτιστικού Συλλόγου Μανδρών για την άψογη φιλοξενία τους.

Σε μία καθ' όλα εξαιρετική εκδήλωση της Αντικαρκινικής Εταιρείας Θεσσαλονίκης συμμετείχε η Χορωδία της Ιμβριακής Ένωσης κατόπιν πρόσκλησης της Εταιρείας, πλαισιώνοντας την εκδήλωση με μελωδίες από τη Μικρά Ασία κι όχι μόνο.

Οι Κανταδόροι της Ίμβρου στη Χορωδιακή συνάντηση της Δ' Κοινότητας του Δήμου Θεσ/νίκης

Οι Κανταδόροι μας συμμετείχαν στη συνάντηση της Δ' Κοινότητας του Δήμου Θεσσαλονίκης και πραγματικά κέρδισαν τις εντυπώσεις. Συγχαρητήρια στον Χοροδιδάσκαλο Σταύρο Αθανασίου και σε όλους τους Χορωδούς.

Κοινωνικά

Γέννηση

- Στις 18 Ιανουαρίου 2024 η Φένια Κομνηνάρα, κόρη του Γιώργου Κομνηνάρα και της Βάνας Κεφαλαδέλη και ο Γιώργος Παπαευαγγέλου απέκτησαν το δεύτερο αγοράκι τους. Τους ευχόμαστε να τους ζήσει.

Θάνατοι

- Στις 2 Οκτωβρίου 2023, ημέρα των γενεθλίων της, πέθανε στην Serenac της Γαλλίας σε ηλικία 92 ετών η Δήμητρα Ζαρμπουζάνη, κόρη του Γιάννη Ζαρμπουζάνη και της Μαρίας Ζαφειρούδη. Η Δήμητρα Ζαρμπουζάνη γεννήθηκε στις 2 Οκτωβρίου 1931 στα Αγρίδια της Ίμβρου. Παντρεύτηκε με τον Jean Vogel το 1954 στην Κωνσταντινούπολη και έζησε στη Γαλλία.
- Στις 23 Νοεμβρίου 2023 πέθανε σε ηλικία 93 ετών ο Εμμανουήλ Κυριακιδέλης, από το Ευλάμπιο της Ίμβρου.
- Στις 12 Δεκεμβρίου 2023 πέθανε σε ηλικία 77 ετών η Ευφροσύνη Μακαρίου, από το Κάστρο της Ίμβρου.
- Στις 14 Δεκεμβρίου 2023 πέθανε στο Σχοινούδι σε ηλικία 89 ετών ο Κωνσταντίνος Πινήρος (Κακαβάς).
- Στις 19 Δεκεμβρίου 2023 πέθανε στη Γαλλία ο Ίμβριος στην καταγωγή, σεφ Νικηφόρος Καμπουρόπουλος. Πριν χρόνια ίδρυσε και λειτούργησε στη Μυτιλήνη το εστιατόριο «Αλάτι, Λεμόνι και Πιπέρι» που άφησε εποχή στη γαστρονομία της πόλης.
- Στις 26 Δεκεμβρίου 2023 πέθανε σε ηλικία 80 ετών ο Γεώργιος Μίχος, μέλος των «Κανταδόρων της Ίμβρου» και μέλος της Ίμβριακής Ένωσης ως Φίλος της Ίμβρου.
- Στις 28 Δεκεμβρίου 2023 πέθανε στη Ρόδο σε ηλικία 93 ετών ο Δημήτριος Κανλής, από το Σχοινούδι της Ίμβρου.
- Στις 9 Ιανουαρίου 2024 πέθανε ο Μιχάλης Καραπτάς, από την Παναγία της Ίμβρου.
- Στις 31 Ιανουαρίου 2024 πέθανε σε ηλικία 90 ετών η Γραμματική Μαλαθούνη - Βογιατζή, από τα Αγρίδια της Ίμβρου.
- Στις 22 Φεβρουαρίου 2024 πέθανε σε ηλικία 95 ετών η Μαρία Μπαχτσεβάνη από το Γλυκύ της Ίμβρου.

Δήμητρα
Ζαρμπουζάνη

Εμμανουήλ
Κυριακιδέλης

Ευφροσύνη
Μακαρίου

Νικηφόρος
Καμπουρόπουλος.

Γεώργιος
Μίχος

Δημήτριος
Κανλής

Μιχάλης
Καραπτάς

Γραμματική
Μαλαθούνη

ΔΩΡΕΕΣ

- Η κα Όλγα Χαρίση προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης το ποσό των 100 € ως δωρεά.
- Ο κ. Δημήτριος Κόττας προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης το ποσό των 100 € ως δωρεά.
- Ανώνυμος προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης το ποσό των 500 € ως δωρεά, για τα άπορα μέλη της.
- Η κα Ευδοκία Wells προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας – Θράκης το ποσό των 10 € ως δωρεά.
- Η κα Παχύλη - Προέδρου Ελευθερία προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης το ποσό των 100 € ως δωρεά στη μνήμη της κόρης της Αναστασίας Προέδρου.
- Η κα Καραμιχάλη - Γουγούδη Αθηνά προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης το ποσό των 120 € ως δωρεά στη μνήμη του πατέρα της Παναγιώτη Γουγούδη.
- Η κα Κυριακιδέλη Ειρήνη προσέφερε στην Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας - Θράκης το ποσό των 50 € ως δωρεά στη μνήμη του συζύγου της Εμμανουήλ Κυριακιδέλη.

«ΚΑΒΑΚΛΙΩΤΙΚΑ»

Στα βήματα των προγόνων μας
από το Καβακλί της Ανατολικής Ρωμυλίας
στις νέες πατρίδες»

Του Μηνά Παραλυκίδη

Εκδόσεις ΖΗΤΡΟΣ

Ένα πολυσέλιδο σύγγραμμα του Μηνά Παραλυκίδη που αναφέρεται στις ελληνικές κοινότητες της Ανατολικής Ρωμυλίας, την ιστορική τους διαδρομή, την προσφυγιά και την εγκατάστασή τους στις νέες πατρίδες του ελληνικού κράτους.

Βιβλίο επιμελημένο, πλούσιο σε βιοματικές αφηγήσεις και επιτόπιες καταγραφές μαρτυριών από ανθρώπους που έζησαν τα γεγονότα και τα διηγούνται οι ίδιοι και οι απόγονοί τους.

Ο συγγραφέας παραθέτει πληροφορίες για την ιστορία της Θράκης και των κατοίκων της, επικεντρώνεται όμως στην ευρύτερη περιοχή του Καβακλί. Μας παρουσιάζει τα ήθη και τα έθιμα των Θρακιωτών, τις πρακτικές τους στην καλλιέργεια της γης, τα εργαλεία που χρησιμοποιούσαν, τις τροφές τους, τη θρησκευτική και λατρευτική παράδοσή τους, αλλά και το γλωσσικό τους ιδίωμα. Στόχος του να διασώσει όσο το δυνατόν περισσότερες πληροφορίες που θα φανούν στο μέλλον χρήσιμες στους μελετητές της ιστορίας της Ανατολικής Ρωμυλίας.

Στο βιβλίο υπάρχουν αναφορές για το πολιτικό, οικονομικό και κοινωνικό περιβάλλον που αντιμετώπισαν οι νεοφερμένοι πρόσφυγες στους τόπους εγκατάστασής τους και τις επιρροές που δέχτηκαν έως ότου ενταχθούν στην Ελλαδική κοινωνία.

Ιδιαίτερο κεφάλαιο του βιβλίου του αφιερώνει καταγράφοντας ονόματα, προσφωνήσεις, φράσεις και εκφράσεις της καθημερινότητας των Καβακλιωτών, παροιμίες και ευφυολογήματα, καθώς και παραδοσιακά παιχνίδια. Ο συγγραφέας δεν θα μπορούσε να παραλείψει από το αφήγημά του τις θρησκευτικές γιορτές καθώς η ζωή των ελληνικών κοινοτήτων περιστρέφονταν γύρω από την εκκλησία και τη λατρευτική παράδοση.

Αφιερώνει μεγάλο μέρος του βιβλίου του στο γλωσσάρι – λεξιλόγιο του γλωσσικού ιδιώματος των Καβακλιωτών με παράθεση λέξεων και ολόκληρων φράσεων για την καλύτερη γνωριμία και κατανόηση του γλωσσικού ιδιώματος.

Όπως μας εκμυστηρεύεται και ο ίδιος ο συγγραφέας η προσπάθεια καταγραφής και διάσωσης όλων αυτών των πληροφοριών προέκυψε από την ανάγκη του να μεταφέρει και να μεταδώσει στους νεότερους όσα έζησαν οι πρόγονοί τους, τις αξίες και τις αρχές με τις οποίες πορεύτηκαν στις πατρίδες τους αλλά και μετέπειτα στα χρόνια της προσφυγιάς με την ελπίδα της επαναφόρτισης και της μετακένωσης στις επόμενες γενιές.

Γεώργιος Χριστοφορίδης
Γεν. Γραμματέας Ι.Ε.Μ.Θ.

Ίμβριοι στηρίζουν την πυρόπληκτη Κίρκη Έβρου 10-12-2023

Στο μικρό χωριό της Κίρκης, 20 χιλιόμετρα έξω από την Αλεξανδρούπολη, το πέρασμα της φωτιάς τον Αύγουστο ήταν καταστροφικό. Κάηκαν 25 σπίτια, τρεις εκκλησίες και το πανέμορφο δάσος έγινε στάχτη.

Ιδιώτες, φορείς, εταιρίες και σύλλογοι στέκονται αρωγοί στην προσπάθεια των κατοίκων να σταθούν στα πόδια τους. Ανάμεσα σε αυτούς, η Ίμβριακή Ένωση Μακεδονίας-Θράκης, που συγκέντρωσε οικιακό εξοπλισμό ως ένα ευχαριστώ για την αγάπη που είχαν δείξει οι κάτοικοι της Κίρκης στους Ίμβριους, τα δύσκολα χρόνια μετά τον ξεριζωμό τους από το νησί. Μερικές οικογένειες Ίμβριων που ήρθαν στην Ελλάδα, από το 1964 και μετά, κατέφυγαν στην Κίρκη. «Οι κάτοικοι τους φιλοξένησαν στα σπίτια τους, ζήσανε μαζί τους μέχρι να βρουν δουλειά, να τακτοποιηθούν», δήλωσε στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο πρόεδρος της Ίμβριακής Ένωσης Μακεδονίας-Θράκης, Παύλος Σταματίδης.

Όπως είπε ο ίδιος, ο πρώην γραμματέας της Ένωσης, Γιώργος Κομνηνάρας, που είχε φιλοξενηθεί όταν ήταν παιδάκι στην Κίρκη, διηγήθηκε την ιστορία του στα υπόλοιπα μέλη και αποφασίστηκε η αποστολή οικιακού εξοπλισμού στο πυρόπληκτο χωριό, «ως ελάχιστο αντίδωρο στη βοήθεια που μας δώσανε».

Η Ίμβριακή Ένωση, πάντα πρόθυμη να βοηθήσει, συγκέντρωσε είδη οικιακής χρήσης, μαγειρικά σκεύη και γενικά οτιδήποτε χρειάζεται ένα νοικοκυριό. «Ο άνθρωποι τα έχασαν όλα. Μας λένε: "μας φέρνουν φαγητά, αλλά δεν έχουμε ούτε πιάτα, ούτε ποτήρια, ούτε κατσαρόλες"» ανέφερε χαρακτηριστικά ο κ. Σταματίδης.

Μέσα στην καρδιά του έχει την Κίρκη, παρά τα χρόνια που περάσαν, ο κ. Κομνηνάρας, ο οποίος φιλοξενήθηκε στο χωριό για ένα χρόνο. «Έφυγα από την Ίμβρο σε ηλικία 6 χρονών, στις 18 Αυγούστου 1966. Οι γονείς μου έφυγαν με δύο βαλίτσες και δύο παιδιά. Μείναμε στην Κίρκη για ένα χρόνο, μας άνοιξαν τα σπίτια τους και μας καλοδέχτηκαν. Μας περιθάλψανε με αγάπη. Μας τάισαν, μας πότισαν» είπε, μιλώντας στο ΑΠΕ-ΜΠΕ.

Ο πατέρας του εργάστηκε στα εγκαταλεειμμένα σήμερα μεταλλεία της Κίρκης και μετά από ένα χρόνο η οικογένεια εγκαταστάθηκε στη Θεσσαλονίκη.

Πηγή: ΑΠΕ ΜΠΕ

Ιωάννα Β. Γιαραμάνη
ΣΥΜΒΟΛΑΙΟΓΡΑΦΟΣ

τηλ 2310 270376
φαξ 2310 270576
κιν 6981 443282

Βίκτωρος Ουγκώ 14
& Βασ. Ηρακλείου 2
Θεσσαλονίκη
lgjaramani@gmail.com

ΟΠΤΙΚΑ

Β. Ούρος 125
☎ 2310 848.983
Θεσσαλονίκη

Εκπαιρωτά
όλων των
Ταξείων

Παπαχρήστος

KANAKARI SERVICE

SERVICE - ΕΥΘΥΓΡΑΜΜΙΣΗ - ΣΥΓΟΙΣΤΑΘΜΙΣΗ
ΚΛΙΜΑΤΙΣΜΟΣ - ΔΙΑΓΝΩΣΗ ΒΛΑΒΩΝ
ΚΑΡΤΑ ΚΑΥΣΙΑΕΡΙΩΝ - ΕΛΕΓΧΟΣ ΚΤΕΟ - ΦΡΕΝΟΜΕΤΡΟ

Χαλκιδικής 79, Θρα/Νίκη 54248 - Τηλ: 2310 838848
www.kanakariservice.gr - info@kanakariservice.gr

com&com
COMMUNICATION & COMMERCE

SALKAN CENTER, 9ο κλπ Θεσ/νίκης - Θεσσαλονίκη, Κτίριο Δ, Τ.Θ.
80064, Τ.Κ. 57001 - Θεσσαλονίκη | Τηλ. 231.162.3700 &
231.050.2220 | FAX 231.050.2222 | email: info@comcom.gr
website: www.comcom.gr

KANAKIS S.A.
TRANSPORT & LOGISTIC SERVICES

INTERNATIONAL TRANSPORT
THESSALONIKI GREECE
TEL: 2310 764121 FAX: 2310 764002

http://www.kanaki-sa.gr

ΑΠΟΨΗ

Κουφόματα (Ιωννέσκι - Αθουμνίου) •
Κουζίνα - Ντουλάπα •
Έπιπλο Μπάνιου •
Θωρακισμένες Πόρτες •
Εσωτερικές Πόρτες •
Κουνοπιέρες •

Υπεύθυνος Πωλήσεων
Ταγαράς Γιώργος Τηλ: 6944 423.430

Λαγκαδά 501 Θεσσαλονίκη
Τηλ: 2310 588.167, Fax: 2310 588.163

Συνθήκη της Λωζάνης

24 Ιουλίου 1923

Άρθρο 14, καθεστώς Ίμβρου και Τενέδου

«Αι νήσοι Ίμβρος και Τένεδος, παραμένουσai υπό την τουρκικήν κυριαρχίαν, θα απολαύουν ειδικής διοικητικής οργανώσεως, αποτελούμενης υπό τοπικών στοιχείων και παρεχούσης πάσαν εγγύησιν εις τον αυτόχθονα μη μουσουλμανικόν πληθυσμόν όσον αφορά την τοπικήν αυτοδιοίκησιν και την προστασίαν των ατόμων και των αγαθών.

Η τήρησις της τάξεως θα διασφαλίζεται υπό αστυνομίας στρατολογουμένης εκ του αυτόχθονος πληθυσμού, μερίμνη της ως άνω προβλεπομένης τοπικής διοικήσεως και υπό τας διαταγάς αυτής τιθεμένης».

Αι συνομολογηθείσαι ή συνομολογηθησόμεναι μεταξύ Ελλάδος και Τουρκίας συμφωνίαι, αι αφορώσαι την ανταλλαγήν των Ελληνικών και τουρκικών πληθυσμών, δεν θα εφαρμοσθώσιν εις τους κατοίκους των νήσων Ίμβρου και Τενέδου.